

نجم الدوله و فيزيك

پدیدآورنده (ها) : نیک سرشت، ایرج؛ سلیمانی تبار، محمد
تاریخ :: نشریه تاریخ علم :: بهار و تابستان 1399 - شماره 28 (علمی-پژوهشی/ISC)
از 281 تا 322
آدرس ثابت : <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1695404>

دانلود شده توسط : حمید مصطفی نژادیان
تاریخ دانلود : 27/09/1400

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و برگرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

نجم‌الدوله و فیزیک

ایرج نیک‌سرشت*

استادیار، پژوهشکده تاریخ علم دانشگاه تهران

nikseresht@ut.ac.ir

محمد سلیمانی‌تبار

کارشناس ارشد تاریخ علم، پژوهشکده تاریخ علم دانشگاه تهران

m.soleimanitabar@alumni.ut.ac.ir

(دریافت: ۱۳۹۸/۱۲/۱۸، پذیرش: ۱۳۹۹/۰۳/۲۵)

چکیده

با نظر به نقش عبدالغفار نجم‌الدوله در ورود علوم جدید به ایران، متوجه خواهیم شد که وی در ورود فیزیک جدید نیز تأثیرگذار بوده است. عبدالغفار در این رشته، هم دارای تألیف و هم دارای ترجمه می‌باشد. تعدادی از آثار منتبه به وی در زمینهٔ فیزیک عبارتند از: جرثقیل (ترجمه‌ای از پوانسو)، تکافو قوا (ستاتیک)، فیزیک و شیمی و علم بخارات. از این میان تاکنون تصاویر دو نسخه به دست ما رسیده است. یکی نسخهٔ اصول علم ستاتیک است که در سال ۱۲۷۶ق شروع و در سال ۱۲۷۷ق به پایان رسید. او در ابتدای این ترجمه، ستاتیک را علم موازنۀ اجسام دانسته و آن را جزء اول از علم جراثقال می‌داند. دیگری نسخهٔ فیزیک که به درخواست مخبر‌الدوله وزیر علوم و معادن در سال ۱۲۹۳ق برای استفاده عموم مردم تألیف شده است و به تبیین مفاهیم گوناگون علم فیزیک به زبان ساده می‌پردازد و از حل مسائل عددی و پارامتریک بهره‌ای نمی‌برد. این دو اثر خطی بوده و نمونهٔ چاپ شده‌ای از آنها تاکنون مشاهده نشده است. همچنین یک کتاب چاپی به زبان فرانسوی تحت عنوان *Nouvelles Récréations Physiques et Mathématiques* M.Guyot در کتابخانهٔ مجلس شورای اسلامی موجود است و در توضیحات آن آورده شده است این کتاب اهدایی نجم‌الدوله می‌باشد، که مشاهده آن نیز می‌تواند در دریافت درک صحیح‌تری از پیشینه و شخصیت علمی نجم‌الدوله، حداقل در علم فیزیک، مؤثر باشد. هدف از این مقاله بازخوانی و معرفی ویژگی‌های کتب فوق به عنوان بخشی از نخستین آثار موجود در علم فیزیک جدید و به‌ویژه به دلیل ارتباط آنها با عبدالغفار نجم‌الدوله اصفهانی است.

کلیدواژه‌ها: استاتیک، جرثقیل، دارالفنون، فیزیک، نجم‌الدوله.

مقدمه

در ورود علوم جدید به ایران عوامل گوناگونی را می توان تأثیرگذار دانست. از جمله نظرات، دستورات و اقدامات سیاستمداران و حاکمانی همچون عباس میرزای ولیعهد، میرزا تقی خان امیرکبیر و...، سفرهای اروپایی برخی از شخصیت‌های حکومتی و غیرحکومتی مانند ناصرالدین شاه و سید جمال الدین اسدآبادی و مشاهده پیشافت‌ها و تغییرات در کشورهای دیگر توسط آن‌ها، ورود افراد و گروه‌های اروپایی به ایران مانند هیئت‌های ژنرال گاردان^۱ و برجیس^۲ با اهداف و رویکردهای مختلف، نقش مؤسسات و مراکز آموزشی و تربیتی مثل دارالفنون، انتشار کتب و نشریات ترجمه شده در داخل کشور و دیگر عوامل. در کنار تمامی این موارد، یکی از علل بارز را می توان فعالیت‌های محصلان و آشنايان به علوم جدید دانست که با تدریس، ترجمه و تألیف آثار، به توسعه و ترویج این علوم در کشور کمک بسزایی کرده‌اند.

تعدادی از این افراد مؤثر معلمان خارجی هستند که برای تدریس به ایران دعوت شدند و در مراکز آموزشی فعالیت داشتند. مانند موسیو کریشش^۳ نمساوی (اتریشی) که در دارالفنون به تدریس تپخانه و هندسه مشغول بوده و دروسی از قبیل فیزیک و ریاضی را تعلیم می داد (کریشش، ۲). یا موسیو نمیرو^۴ که در همان مدرسه سواره نظام تدریس می کرد و آندره خیاط اتریشی مترجم وی بود (محبوبی، ۲۷۵). از میان شخصیت‌های ایرانی نیز افرادی همچون میرزا زکی مازندرانی یکی از مترجمان دارالفنون که به عنوان یاور تپخانه در آنجا مشغول بوده است (کریشش، ۲) یا میرزا کاظم محلاتی (شیمی) که خود از محصلین دارالفنون بوده و بعدها به معلمی فیزیک و شیمی در آنجا اشتغال داشت و در نشریات نیز مطالب علمی می نوشت (کیانفر، ۲۸۸) را می توان ذکر کرد.^۵

یکی از این شخصیت‌های مؤثر، عبدالغفار نجم الدوله اصفهانی فرزند ملاعلی محمد اصفهانی است که در حدود سال ۱۲۵۷ق به دنیا آمد و در سال ۱۳۲۶ق درگذشت (садات موسوی، ۹۶). وی از دانش آموzan مدرسه دارالفنون شد و از جمله محصلانی

1. Gardane

2. Burgess

3. Kreziz

4. Nemiro

5. برای آشنايی با برخی از اين شخصیت‌ها در زمینه ورود فیزیک جدید نك: سليماني تبار، ۱۳۹۵ش، فصل های دوم و سوم.

بود که برای ادامه تحصیل به هیچ کشور غربی نرفت و پس از فارغ التحصیلی، شروع به تدریس در دارالفنون کرد. عبدالغفار در این مدرسه با دو زبان فرانسوی و انگلیسی نیز آشنا شد و علاوه بر تألیف کتب متعدد، به ترجمه آثار مختلفی پرداخت. او دارای نوشته‌های گوناگونی در ریاضیات، نجوم، هیئت، جغرافیا، نقشه‌کشی، تصحیح متون ادبی و غیره است (نک : دبیرسیاقی، سراسر مقاله). در باره برقی از آثار عبدالغفار به طور مجزا تحقیقاتی شده است، اما یکی از علومی که وی در آن به ترجمه و نگارش پرداخته، علم فیزیک است که در این مقاله درخصوص آن سخن خواهیم گفت.

با نگاهی به آثار به جا مانده از نجم‌الدوله و نوشته‌های سایر محققان در باره آن‌ها (نک : پاکدامن، ۳۴۶-۳۳۰؛ دبیرسیاقی، سراسر مقاله؛ فروغی، ۳۹۳-۳۸۶؛ سادات موسوی، ۱۱۵-۱۱۲) به چند اثر در زمینه فیزیک با عنوانین ذیل بر می‌خوریم:

- جرثقیل یا تعديل قوى (ترجمه‌ای از پوانسو)
- تکافوی قوا (ستاتیکا)
- فیزیک و شیمی
- علم بخارات
- اصولی در فیزیک
- اصول علم ستاتیک
- فیزیک

باتوجه به جستجوهای انجام شده، از میان آثار فوق تنها به متن دو نسخه آخر دست یافته‌ایم و تاکنون دست‌یابی به آثاری با دیگر عنوانین، ممکن نشده و در مقالات نام برده شده در بالا که نام این آثار در آن‌ها آورده شده است نیز در باره محل و نشانی دست یابی به نسخه‌های موردنظر توضیحی نمی‌بینیم. البته باتوجه به دلایلی که در ادامه خواهد آمد موارد اول و پنجم (یعنی جرثقیل یا تعديل قوى (ترجمه‌ای از پوانسو) و اصول علم ستاتیک) به احتمال بسیار زیاد یک اثر هستند.

---

۱. به فرانسوی: statics و به انگلیسی: statics، که نجم‌الدوله در ترجمه‌های خود از واژه «ستاتیک» استفاده کرده است. ما در این مقاله به غیر از مواردی که نقل قول مستقیم می‌کنیم، لفظ «ستاتیک» را به کار می‌گیریم.

نسخه خطی اصول علم ستاتیک

اولین اثری که به بررسی آن خواهیم پرداخت نسخه خطی است با عنوان اصول علم ستاتیک که نجم الدوله در سال ۱۲۷۶ق شروع به ترجمه آن کرد و در ۱۲۷۷ق آن را به پایان رساند. این نسخه ۳۸۹ صفحه دارد و کاتب با خطی خوانا و منظم آن را نگاشته است. مترجم در صفحه اول صرفآورده است: «اصول علم ستاتیک که شعبه‌ایست از جراثقال، ترجمه حقیر فقیر عبدالغفار، س ۱۲۷۶» (نعم الدوله، ۱۲۷۷ق، ۱). در این ترجمه سخنی از نویسنده کتاب و یا اطلاعاتی که معرف مشخصاتی از کتاب اصلی باشد در میان نیست که بتوان به آن دست یافت. با نگاهی بر دیگر آثار عبدالغفار، می‌بینیم که وی در ابتدای یکی از کتاب‌های خود با عنوان *کفایة الحساب* در بارهٔ دروسی که در مدرسهٔ دارالفنون تدریس می‌شود و دانش‌آموزان باید آن‌ها را بیاموزند صحبت می‌کند و در ادامه از تعدادی از تأثیفات و ترجمه‌های خود یاد می‌کند. در قسمتی از این متن آمده است:

و چند کتاب هم از لغت فرانسه ترجمه نمود از جمله در علم تعدل قوى که شعبه اصلی جراثقال باشد و مشتمل بر خواص قوى و شرح آلات مفردہ از قبل پیج و غرغره و اهرام و میزان و قیان و غیره از تصنیفات پوانسو... (نعم الدوله، ۱۲۹۱ق، ۸).

که از این طریق متوجه می‌شویم وی کتابی را در بارهٔ علم استاتیک از نویسنده‌ای به نام پوانسو ترجمه کرده است. البته در برخی دیگر از آثار خود نیز یادآور شده که ترجمه‌های از جراثقال را انجام داده اما در این یادآوری‌ها اسمی از مؤلف کتاب نبرده است (نعم الدوله، ۱۲۹۸ق، ۸؛ نجم الدوله، ۱۳۱۸ق، ۳-۴). نجم الدوله در زمان اتمام ترجمه اصول علم ستاتیک تقریباً ۲۰ ساله بوده و این ترجمه را می‌توان از نخستین آثار او دانست.

کتاب *Eléments de statique* از لویی پوانسو^۱ لویی پوانسو (۱۷۷۷-۱۸۵۹م) از ریاضی‌دانان فرانسوی نیمة اول قرن ۱۹ میلادی است. وی در سال ۱۷۹۷م از مدرسه عالی پلی تکنیک پاریس^۲ فارغ التحصیل و در

1. Louis Poinsot

2. École Polytechnique

سال ۱۸۱۳ م جایگزین لاغرانژ^۱ در آکادمی علوم فرانسه^۲ شد. پوانسو در زمینه‌های مختلف از جمله استاتیک و دینامیک، حساب دیفرانسیل و انتگرال و تئوری اعداد دارای تحقیقات است. وی نقش مهمی را در توسعه مکانیک هندسی و نظریه کوپل^۳ در استاتیک ایفا کرد. کتاب *Eléments de statique* شناخته شده‌ترین اثر پوانسو است که در سال ۱۸۰۳ م و در بیست و شش سالگی برای داوطلبان ورود به مدرسه عالی پای تکنیک پاریس نگاشته شده و دارای نُو ویرایش تا سال ۱۸۴۸ م است. آخرین ویرایش در زمان حیات پوانسو مصادف با نهمین آن‌ها است و پس از آن نیز با ویرایش‌های دیگری به چاپ رسیده که نشان از جایگاه این نوشه در آن دوران دارد. این ویرایش‌ها در سال‌های ۱۸۱۱، ۱۸۲۱، ۱۸۲۴، ۱۸۳۰، ۱۸۳۴، ۱۸۳۷، ۱۸۴۲، ۱۸۴۶ و ۱۸۴۸ م چاپ شده‌اند. همچنین ترجمه‌هایی از این کتاب در سال‌های ۱۸۲۸، ۱۸۳۱ و ۱۸۸۷ م به آلمانی، در سال‌های ۱۸۴۲ و ۱۸۹۸ م به روسی و در سال ۱۸۴۴ م به نروژی منتشر شده است (Grattan, 83-90). ترجمه انگلیسی کتاب تحت عنوان *The Elements of Statics* (1846) توسط شخصی به نام توماس ساتن^۴ انجام گرفته و فصل اول آن به صورت جداگانه توسط انتشارات کمبریج چاپ شده و نسخه‌ای از آن در دانشگاه پرینستون نگهداری می‌شود.

ما فصل اول نخستین چاپ کتاب در ۱۸۰۳ م، نسخه کامل سال‌های ۱۸۱۱ و ۱۸۴۸ م به زبان فرانسوی و ترجمه انگلیسی از فصل اول را در اختیار داریم. از آنجا که چاپ ۱۸۴۸ م آخرین ویرایش در اختیار است و بیشترین هم پوشانی را با ترجمه دارد، مبنای کار ما برای مقایسه خواهد بود. آغاز متن اصلی دارای توضیحی است که پوانسو لازم دیده است که آن را در ابتدای کتاب بیاورد. او می‌گوید که این نهمین ویرایش از کتاب است و در باره برخی موضوعات و صفحاتی که در این چاپ اضافه شده است

1. Joseph-Louis Lagrange
2. Académie des Sciences

۳. couple. دو نیروی دارای اندازه مساوی، موازی ولی در جهت‌های خلاف هم را که باعث چرخش یک جسم شوند در اصطلاح کوپل یا زوج نیرو می‌گویند.

4. Thomas Sutton

توضیحاتی می‌دهد. وی در این قسمت به رساله‌هایی که به انتهای این ویرایش اضافه شده است نیز اشاره می‌کند.^۱

مقایسه متن اصلی و ترجمه
متن اصلی یازده مقدمه دارد که نجم‌الدوله آن‌ها را خط به خط ترجمه کرده است. مثلاً در ابتدای مقدمه دوم آورده است:

بدون معرفت حقیقت قوت نیز زیاد به سهولت درک می‌کنیم که آن قوت تأثیر می‌کند بر حسب یک امتداد معین و به یک درجه معینی (نجم‌الدوله، ۱۲۷۷ق، ۲).

که یعنی بدون شناخت حقیقت و ماهیت نیرو هم می‌توان متوجه شد که هر نیرویی در یک امتداد خاص و به مقدار مشخصی وارد می‌شود و معادل آن را در متن بدین صورت می‌یابیم:

Sans connaitre la force en elle-même, nous concevons encore très-clairement qu'elle agit suivant une certaine direction, et avec une certaine intensité (Poinsot, 1848, 2).

با ورود به فصول نسخه نیز با انجام برخی تطبیقات مشاهده می‌کنیم که آنچه عبدالغفار آورده است ترجمه همان بخش از کتاب در متن اصلی است. مثلاً پوانسو در میان مطالب، مواردی را تحت عنوان یادآوری یا توجه^۲ می‌آورد که نجم‌الدوله نیز با نام «تبیه» آن‌ها را ترجمه کرده است. مانند این مورد:

Il est clair que dans la première équation, si l'on regarde les forces qui tirent dans un même sens come positives, il faut regarder celles qui tirent dans le sens contraire comme négatives (Poinsot, 1848, 96).

که عبدالغفار آن را این گونه آورده است:

---

۱. نام این رساله‌ها به این شرح است:

Mémoire sur la composition des moments et des aires ; sur le Plan invariable du Système du monde ; sur la Théorie générale de l'Équilibre et du Mouvement des systems ; sur une Théorie nouvelle de la Rotation des Corps

2. remarque

واضح است که اگر در تساوی اول فرض کنند که قوای متمدده در یک جهت مثبت باشند لازم است که فرض کنند قوای متمدده در جهت مخالف منفی باشند (نجمالدوله، ۱۲۷۷ق، ۱۰۲).

یعنی اگر در ابتدای شروع حل مسئله نیروهای همسو در یک جهت را مثبت فرض کردیم، نیروهای جهت مخالف آنها را باید با علامت منفی بیاوریم. با مراجعه به عناوین فصل‌ها و موضوعات هم متوجه می‌شویم که متن اصلی دارای چهار فصل^۱ و هر فصل نیز دارای بخش‌هایی^۲ است که البته نجمالدوله آن را تحت چهار باب و هر باب را دارای فصل‌هایی آورده است و ما پایین‌تر این تقسیم‌بندی در هر دو اثر را ارائه خواهیم کرد.

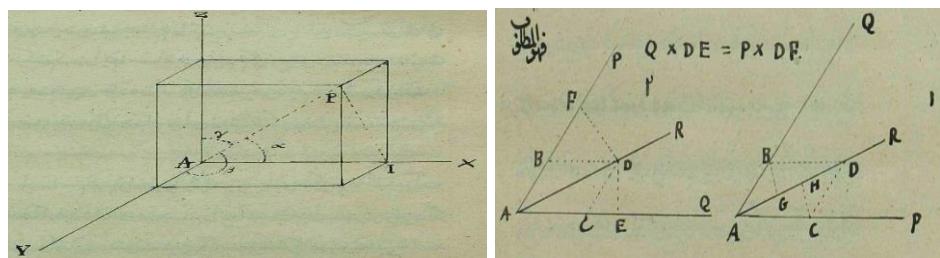
اما با دقت بیشتر اختلافاتی را در بعضی موارد مشاهده می‌کنیم. ترجمه نجمالدوله توضیحات اولیه، فهرست مطالب و عناوین و متن رساله‌های پیوستی را ندارد. با این‌که متن اصلی و ترجمه هیچ‌کدام دارای ۹۱ شکلی که به آنها ارجاع شده است نیستند^۳ اما ۱۲ شکل در ترجمه مشاهده می‌شود که در متن اصلی وجود ندارد. مثلاً نجمالدوله دو شکل زیر (تصویر۱) را در ادامه مطالبی به عنوان قضیه در صفحه ۱۸۵ آورده که در کتاب پوانسو نیست. اما از آنجا که عمدۀ موضوع استاتیک با زبان هندسه بیان می‌شود و در ترجمه نیز آمده است که: «جمیع قضایای ستاتیک طبیعی واقعاً چیز دیگری نیستند مگر قضایای هندسی»^۴ (همان، ۲۰) و به عبارتی علم استاتیک را اشرف بر قضایای هندسه می‌داند و به همین دلیل تمامی مطالب و مسائل را از طریق هندسه ارائه می‌نماید، وجود تصاویر برای فهم مطالب حائز اهمیت است.

---

1. Chapitre
2. Section

۳. متن اصلی ویرایش ۱۸۱۱م دارای ۸۳ شکل است که در انتهای آن آمده است.

4. après quoi tous les théorèmes de la Statique rationnelle ne sont plus, au fond, que des théorèmes de Géométrie (Poinsot, 1848, 19).

تصویر ۱

در مواردی هم توضیحاتی بیشتر از آنچه در متن اصلی وجود دارد در ترجمه می‌بینیم، مانند قضیه‌ای که در صفحات ۱۸۴ تا ۱۹۲ و شرحی که در صفحات ۲۱۰ تا ۲۱۲ آورده و در این شرح توضیحات بیشتری را درباره نحوه به دست آوردن مرکز ثقل مثلث می‌دهد. بند ۱۶۷ در دو متن با هم اختلاف دارد. البته در ابتدای آن هر دو درباره سطوحی که از دوران یک منحنی پیرامون یک محور به دست می‌آید صحبت می‌کنند، اما درادامه و در نسخه نجم‌الدوله بحث طولانی‌تری را مشاهده می‌کنیم و او مطلبی را تحت عنوان «قضیه کولدن»^۱ می‌آورد و از آن برای به دست آوردن مرکز ثقل نیم دایره استفاده می‌کند و در ادامه و با رسم شکل بیشتر درباره به دست آوردن مساحت برخی سطوح صحبت می‌کند (نجم‌الدوله، ۱۳۷۷ق، ۲۵۴-۲۶۶). نجم‌الدوله در صفحات ۲۹۵ تا ۲۹۹ درباره نوع دیگری از پزن^۲ و باسکول صحبت می‌کند که در متن فرانسوی دیده نمی‌شود. وی در صفحات ۳۱۰ تا ۳۱۲ از وسیله‌ای به نام کابستان^۳ صحبت می‌کند که در متن اصلی نیست و آن را یک نوع اهرم که در سواحل کاربرد زیادی دارد معرفی می‌کند. در نسخه اصلی به اشتباہ به جای صفحه ۲۷۰ مجدداً صفحه ۲۶۸ و به جای صفحه ۲۷۶، صفحه ۲۶۴ تکرا شده است.

در صفحه‌ای از کتاب ذیل عنوان «شرح» آورده است: «مصنف می‌گوید هرگاه به این قسم تعیین کنند بعد این نقطه را از سه نقطه مفروضه تعیین خواهند نمود وضع نقطه

۱. به نظر می‌رسد قضیه منسوب به پاپوس اسکندرانی (قرن ۳ و ۴ ق.م) است که برای به دست آوردن مساحت رویه و اندازه حجم جسم پس از دوران حول یک محور استفاده می‌شود.

۲. نوعی ترازو

۳. چرخ لنگر

G را....» (همان، ص. ۲۵۰) و در آن توضیحات بیشتری را در باره حالت خاصی از تعیین مرکز ثقل می‌آورد که در متن اصلی مشاهده نمی‌شود.

با تطبیق ترجمه نجمالدوله با کتاب در دسترس ما از پوانسو که ویرایش آن متعلق به سال ۱۸۴۸ است، متوجه می‌شویم اصول علم ستاتیک نجمالدوله ترجمه کتاب *Eléments de statique* لویی پوانسوی فرانسوی است. اما با مشاهده اختلافات بین دو متن که بخشی از آن در بالا آمد، دقیقاً نمی‌توان گفت که عبدالغفار از همین ویرایش برای ترجمه استفاده کرده است یا خیر، و یا این که موارد اختلافی اضافه شده توسط مترجم است یا متعلق به ویرایش دیگری است.

خصوصیات نگارشی ترجمه و اصطلاحات نجمالدوله در مقدمه یکی از ترجمه‌های خود می‌نویسد:

رسم حقیر بر این بوده که تمام علومی را که ترجمه نموده آنچه علوم فرنگی و اصطلاحات جدیده داشته نظری ای صحيح و مطابق برای آنها در فارسی قرار داده و به قدر امکان از اصطلاحات خارجیه دوری جسته مثلاً در علم حساب فاکتور^۱ را عامل و... در فیزیک پیستون^۲ را فلکه^۳ و سانتیفوژ^۴ را قوه مایله به مرکز و... قریب دو هزار لغت وضع نموده از روی مأخذ... و بعداز آنکه حقیر این اصطلاحات را در کتب ترجمه و تألیف خود استعمال نمود و در مجالس تدریس به متعلمین آموخت آن وقت مترجمین و مصنفین بسیار از گوش و کnar پیدا شدند چرا که مفتاح و باب ترجمه این گونه اصطلاحات هست و شخص هرچند عالم و دانا باشد بعداز آنکه از اصطلاحات قوم بیگانه باشد چگونه می‌تواند ادای مطلب کند و هرکس که غیر از این اصطلاحات گذاشته باشد اغلب بی‌مأخذ و بی‌مناسب و غیرمأнос است و یا بهمان اصطلاحات فرنگی قناعت نموده استعمال می‌کنند و آن وقت عبارات کتب نزد عامه مردم مثل راه پر پیچ و تاب نامهوار سنگلاخ است و مایه انججار طبایع (نجمالدوله، ۱۳۱۴ق، ۲-).

1. Facture

2. Piston

3. البته نجمالدوله در کتاب فیزیک خود پیستون را «میل سنبه» هم آورده است که جلوتر به آن اشاره خواهیم کرد.

4. Centrifuge

۱۳۹۹ / تاریخ علم، دوره ۱۸، شماره ۱، بهار و تابستان

تصویر ۲. چهرهٔ لویی پوانسو^۱

ÉLÉMENS
DE STATIQUE,

SUIVIS DE

QUATRE MÉMOIRES

Sur la Composition des Moments et des Aires; sur le Plan invariable du Système du monde; sur la Théorie générale de l'Équilibre et du Mouvement des systèmes; et sur une Théorie nouvelle de la Rotation des Corps;

Par L. POINSOT,

Pair de France, Membre de l'Institut et du Bureau des Longitudes, Conseiller titulaire au Conseil royal de l'Université, grand officier de la Légion d'honneur, etc.

Œuvre adopté pour l'Instruction publique.

NEUVIÈME ÉDITION,

REVUE, CORRIGÉE ET AUGMENTÉE.

PARIS,
BACHELIER, IMPRIMEUR-LIBRAIRE
DE L'ÉCOLE POLYTECHNIQUE ET DU BUREAU DES LONGITUDES,
QUAI DES AUGUSTINS, 55.

1848.

تصویر ۳. کتاب اصول استاتیک پوانسو، ویرایش سال ۱۸۴۸ م

نجم‌الدوله به نوعی معادل‌هایی که خود انتخاب کرده را از نخستین‌ها و در عین حال از مناسب‌ترین آن‌ها می‌داند که در اختیار دیگر نویسنده‌گان و مترجمان قرار دارد و دیگر معادل‌ها را چندان با ارزش نمی‌پندارد و در مواردی آن‌ها را باعث دوری مردم از علوم می‌داند. عبدالغفار در جایی دیگر می‌گوید:

۱. منبع تصویر: <http://mathshistory.st-andrews.ac.uk/PictDisplay/Points.html>

این بنده چون در فنون حساب و جبر و مقابله و مثلثات و مخروطات و تسطیح و هیئت و نجوم و نقشه‌کشی و جراثمال و قلعه سازی و طبیعی و جغرافیا زحمت‌ها کشیده آنچه اصطلاحات قدیم بود اختیار نمود و هرقدر باقی داشت به مناسبت و از روی مأخذ وضع کرد و در کتب این فنون که درس گفته از طبع شده و نشده مندرج ساخت و به استعمال و نشر و آموختن آن پرداخت و مفتاح ترجمه و تأليف و تصنیف را به دست داد...» (نجمالدوله، ۱۳۱۸ق. ۴-۳).

و دوباره تأکید می‌کند که به واسطه اقدامات او بود که مسیر انتشار مطالب علوم جدید به زبان فارسی باز شد و نشان می‌دهد وی در مواردی که معادلی را نیافته همان عبارت موجود در زبان کتاب اصلی را آورده است.

با توجه به یافته‌های تاکنون به دست آمده، نخستین اثری که در فیزیک مکانیک ترجمه شده و متن آن موجود است، جرثقیل ترجمة مسعود بن عبدالرحیم الانصاری است که در سال ۱۲۲۹ق کتابت شده، ولی از آنجا که به صورت نسخه خطی بوده و تاکنون غیر از نسخه‌ای که در کتابخانه ملک نگهداری می‌شود، تصویر دیگری از آن مشاهده نشده است، مشخص نیست که عبدالغفار این کتاب را دیده است یا خیر،^۱ ترجمة انصاری دارای چهار فصل با عنوانی متفاوت با ترجمة نجمالدوله است و در آن معادله‌ای رؤیت می‌شود که نجمالدوله از آن‌ها استفاده نکرده است. همچنین حدود پنج سال قبل از این ترجمه، کتاب جرالثقل و علم حکمت طبیعی معروف به فیزیک نمساوی نیز توسط میرزا زکی مازندرانی از مترجمین دارالفنون به فارسی درآمده و در قالب چاپ سنگی منتشر شده بود که به دلایل نزدیکی زمانی، چاپی بودن و تدریس شدن در دارالفنون، احتمال رؤیت آن توسط نجمالدوله بسیار بیشتر از ترجمة انصاری است. مثلاً انصاری برای بیان نیروی برآیند از معادل «قوت محصله» استفاده کرده (انصاری، ۷) که نجمالدوله معادل «منتجه» را برای آن آورده است (نجمالدوله، ۱۲۷۷ق، ۱۳). به عنوان نمونه‌ای دیگر، برای بیان معنی جسم صلب، انصاری از عبارت «قابل انحنا بودن» که همان جسم صلب است بهره برده (انصاری، ۱۰)، در فیزیک نمساوی از واژه جسم صلب که امروزه نیز به کار می‌رود استفاده شده است (کریشش، بخش اول، باب سوم) و عبدالغفار برای آن واژه «بلا تغییر» را آورده است

۱. برای دریافت اطلاعات بیشتر در مورد نخستین نوشته‌های مربوط به فیزیک جدید در ایران نک : سلیمانی تبار، ۱۳۹۳ش.

(نجمالدوله، ۱۲۷۷ق، ۷) که نشان می‌دهد قبل از وی هم برای واژه‌ها و اصطلاحات مختلف، معادل‌یابی‌های صورت گرفته است. در هر حال جایگزین‌هایی که نجمالدوله به کاربرده به عنوان بخشی از نخستین واژه‌گزینی‌ها در علم فیزیک و استاتیک در زبان فارسی می‌تواند جالب توجه باشد. به همین دلیل تعدادی از واژه‌هایی که برای آن‌ها معادل‌هایی توسط مترجم انتخاب شده را طبق جدول ذیل آورده‌ایم.^۱

جدول ۱

واژه در متن اصلی	معادل	واژه
statique (1)	موازنۀ اجسام (۱)	ستاتیک
équilibre (4)	تعادل و موازنۀ (۴)	اکی لیبر
mécanique (4)	جرّاثقال (۴)	مکانیک
co-ordonnées (9)	مختصات نقاط (۱۰)	کُاردِنِ
résistance (10)	مانع ^۲ (۱۱)	رزیستانس
sinus (38)	جیب (۴۱)	سینوس
couple (47)	زوج (۵۰)	کوپل
origine (114)	مبدا (۱۲۰)	أُریژین
élastique (173)	اسفنجی (۱۸۳)	الاستیک
gravité/pesanteur (175)	قوه مرکزیه یا ثقل (۱۹۳)	پزانتر یا گراویته
centre de gravité (179)	مرکز ثقل (۱۹۷)	سانتر د گراویته
face (209)	سطح (۲۲۸)	فاس
cylinder (211)	اسطوانه (۲۳۱)	سیلندر

۱. آنچه در جدول، ذیل عنوان واژه‌ها و معادل آن‌ها آورده شده است عیناً به صورت همان املایی است که در متن نسخه ترجمه می‌بینیم و ما معادل فرانسوی واژه‌ها را در صورت وجود در متن اصلی با ارجاع به شماره صفحه و در صورت نبود در متن اصلی در پزانتر آورده‌ایم.
۲. مقاومت

واژه در متن اصلی	معادل	واژه
génératrice (232)	صورت اصلی (۲۵۴)	ژنراتریس
parallèle (233)	متوازیات ^۱ (۲۵۴)	پارالل
méridienne plan	سطح نصف النهار (۲۵۴)	پلان مریدین
courbe méridienne	منحنی نصف النهار (۲۵۴)	کورب مریدین
pèse-lettre	ترازوی کتابت ^۲ (۲۹۵)	پِز لِتر
élément (272)	جزء اصلی (۳۱۴)	إلمان
vis (288)	پیچ (۳۳۰)	ویس
coin (294)	اسفین یا کاوه ^۳ (۳۳۸)	کوان
réaction (298)	تأثیر معکوس (۳۴۱)	رَاكسيون
tension (300)	تمدد ^۴ (۳۴۳)	تانسیون
foyer (301)	کانون (۳۴۵)	فوایر
polygone (304)	کثیرالاضلاع (۳۴۸)	پلیگُن
chaînette (311)	زنگیرک (۳۵۵)	شِنت
moufle (316)	بکر(بکره) ^۵ (۳۶۱)	موفل
roue dentée (321)	چرخ دنده دار (۳۶۶)	رودانت
manivelle (322)	دسته ^۶ (۳۶۷)	مانی ول
vis sans fin (323)	پیچ بدون حد (ص ۳۶۸)	ویس سان فَن

۱. موازی

۲. ترازوی نامه

۳. گوه

۴. کشش

۵. قرقه بالابر

۶. میل لنگ

در مواردی هم نجم الدوله برای برخی واژه‌ها معادلی نیاورده و همان را البته با حروف فارسی در متن به کار برد است که تعدادی از آن‌ها شامل این واژه‌ها می‌شود:

پِرژکسیون (projection)^۱ (۴۴)، دیاگونال (diagonale)^۲ (۶۷)، فاکتر (facture)^۳ (۷۰)، مینیموم (minimum)^۴ (۸۶)، ماکزیموم (maximum)^۵ (۱۲۰)، آبیسیس (abscisse)^۶ (۳۲۸)، اُردُنَه (ordonnée)^۷ (۱۲۰)، اندترمینه (vertical)^۸ (۱۷۰)، نرمال (normal)^۹ (۱۴۴)، ورتیکال (indéterminées)^{۱۰} (۱۹۵)، هریزننتال (horizontal)^{۱۱} (۱۹۵)، سطح رُولوُسیون (révolution)^{۱۲} (۲۵۴)، اسباب فونیکولر (funiculaires)^{۱۳} (۲۷۱)، پویسانث (puissance)^{۱۴} (۲۷۶)، رزیستانث (résistance)^{۱۵} (۲۷۶)، توریلن (tourillons)^{۱۶} (۳۰۲)، ترُیل (symétrique)^{۱۷} (۳۰۲)، کابستان (cabestan)^{۱۸} (۳۰۳)، سیمتريک (treuil)^{۱۹}

۱. تصویر

۲. مورب

۳. عامل

۴. حداقل/کمینه

۵. حداکثر/بیشینه

۶. طول مختصاتی

۷. عرض مختصاتی

۸. نامشخص/مجھول

۹. مماس

۱۰. عمودی

۱۱. افقی

۱۲. سطحی که از چرخش حول یک محور به وجود می‌آید

۱۳. نوعی از آلات و ابزار که در آن‌ها از طناب استفاده شده است

۱۴. قدرت/نیروی اعمال شده

۱۵. مقاومت

۱۶. جسمی اسطوانه‌ای که کاربرد اتصالاتی هم دارد

۱۷. وینچ، سازه‌هایی هستند با مکانیزم سیم و قرقه که در موارد مختلفی از جمله جرثقیل کاربرد دارند

۱۸. چرخ تسمه/چرخ لنگر

۱۹. متقارن

، کاپل (couple)^۱ (۳۱۱)، هلیث (hélice)^۲ (۳۳۱)، اکرو (écro)^۳ (۳۳۵)، ترانشان (trenchant)^۴ (۳۳۸) و پینیون (pignon)^۵ (۳۶۶).

مترجم هرجا کلمه سینوس آمده روی آن خط کشیده و به جای آن از کلمه جیب استفاده کرده است. وی در ابتدای رساله‌ای که حدود ۳۷ سال بعد ترجمه کرده است پس از این که می‌گوید تا حد امکان باید از استفاده اصطلاحات خارجی اجتناب کرد، می‌نویسد:

علاوه بر اصطلاحاتی که نظایر داشته و غالب نمی‌دانستند مثلاً *کواسیون دوتان*^۶ به معنی تعديل الایام است و سینوس به معنی جیب و تانژانت^۷ به معنی ظل و *ترایزد*^۸ ذوزنقه و راسین کوبیک^۹ به معنی کعب^{۱۰} و هکذا قریب سه هزار عدد از این مقوله لغات که احدي نمی‌دانستند...» (نجمالدوله، ۱۳۱۴ق، ۳-۴)

که در آن مدعی است سه هزار معادل را برای واژه‌های جدید از متون گذشته استخراج و به کار بردۀ است، پس می‌توان حدس زد بعد از ترجمه، برای دوری از اصطلاحات بیگانه و ایجاد درک بهتر در مخاطبان جیب را جایگزین سینوس کرده باشد. اما در هنگام نوشتن به زبان ریاضی از نمادهای $\sin$ و $\cos$ استفاده کرده که یقیناً چاره‌ای جز این نداشته است. در ترجمه موارد متعددی دیده می‌شود که کاتب کلمه‌ای را بین دو کلمه دیگر اضافه نموده که نمونه آن در تصویر صفحه نخست که در پایین آمده است با اضافه کردن کلمه «وجود» در خط اول مشاهده می‌شود. یکی از نکات جالب این که در حاشیه صفحه‌ای، مترجم لازم دیده است که توضیحی درباره یک موضوع نگارشی نیز بدهد:

۱. زوج

۲. پیش ران مانند پروانه صنعتی

۳. مهره

۴. تیزی، مانند تیزی نوک گوه

۵. چرخ دنده جناحی

6. équation du temps

7. tangente

8. trapèze

9. racine cubique

۱۰. ریشه سوم عدد

سین نقطه دار مفرد ساکن افاده معنی حاصل مصدر کند همچو دانش و خواهش و آمرزش و فشارش یعنی دانستن و خواستن و آمرزیدن و فشار دادن و افاده معنی ضمیر غایب نیز» (نجم الدوله، ۱۲۷۷ق، ۱۷۷)

که در واقع دو کاربرد دستور زبانی حرف «ش» را یادآور می‌شود، یکی مصدر ساز بودن آن و دیگری اشاره به استفاده آن به عنوان ضمیر غایب.

محتوای ترجمه

این اثر با هفت مقدمه آغاز می‌شود که بدون دانستن آنها درک مطالب اصلی مشکل خواهد بود. در آغاز به بخشی از این مقدمات اشاره می‌کنیم. در ابتدای نسخه نجم الدوله می‌گوید: «اصول علم ستاتیک یعنی اصول علم موازنۀ اجسام» (۱) که البته در متن اصلی دیده نمی‌شود و درواقع ابتدا یک معادل را برای استاتیک آورده است. مقدمه اول با این پاراگراف آغاز می‌شود:

بدان که حرکت لازم وجود ماهیت اجسام نیست و بسا باشد که ما تصور می‌کنیم اجسام را در حالت سکون و هیچ تصور نمی‌کنیم لزوم حرکت را از برای آنها و باوجود آنکه یافت نشود در عالم یک ذره که بهره‌مند شود از سکون مطلق اگر چه در یک زمان بسیار کوتاهی باشد. می‌دانیم ما بالبدهیه که می‌تواند شد که یک جسمی موجود باشد در حالت سکون اگرچه در یک زمان محدود بسیار کوتاهی باشد^۱ (همان، ۲)

یعنی این طور نیست که اگر جسمی دارای حرکت نبود دیگر نمی‌شود به وجود آن اذعان داشت بلکه اجسام بدون داشتن هر حرکتی نیز می‌توانند وجود داشته باشند. می‌گوید ما می‌توانیم جسمی را در حالت سکون بینیم و آن را ساکن بدانیم ولی در حقیقت آن جسم سکون مطلق ندارد و در داخل خود همواره دارای حرکت است. در ادامه این مقدمه، زور^۲ را علت حرکت اجسام می‌داند و به بیان قانون اینرسی یا لختی می‌پردازد. در مقدمه

---

1. L'idée que nous avons ne supposons pas qu'ils aient besoin de mouvement pour exister. Ainsi, quoiqu'il n'y ait peut-être pas dans l'univers une seule molécule qui jouisse d'un repos absolu, même dans un temps limité très-court, nous n'en concevons pas moins clairement qu'un corps peut exister en repos (Poinsot, *Eléments de statique*, 1).

۲. نیرو

دوم به معروف سه عامل پرداخته است شامل: امتداد قوت^۱، درجه قوت^۲ و نقطه اختصاص^۳ که این سه متغیرهای اصلی در استاتیک هستند. در مقدمه سوم محاسبه امتداد و درجه و میزان قوا را موضوع اصلی علم جراثقال می‌داند و از تجزیه و ترکیب قوا سخن می‌گوید و این که اجماع قوا^۴ باید مساوی صفر شود. در ادامه علم جراثقال^۵ را دارای دو بخش می‌داند که ابتدا از استاتیک شروع و سپس به دینامیک که مربوط به حرکت است ختم می‌شود. در مقدمه چهارم می‌نویسد که باید همواره نیروها را ببسیطه متجانسه^۶ دانست تا بتوان میان آن‌ها مقایسه و تناسب ایجاد کرد. سپس تفاوت میان سکون و تعديل^۷ را تبیین کرده و ادعا می‌کند که در سکون اصلاً به جسم نیرو وارد نمی‌شود ولی در تعديل به جسم نیرو وارد شده اما این نیروها مجموعاً خنثی است و جسم نوسان بسیار کمی دارد گرچه برای ما محسوس نیست و اضافه می‌کند که هیچ جسمی حقیقتاً در حال تعديل نیست و در ریاضی باید جسم معتدل^۸ را ساکن فرض کرد.

در مقدمه پنجم در بارهٔ بلاطغیر^۹ و سخت بودن جسم مورد مطالعه در استاتیک سخن می‌گوید. در مقدمه ششم ضمن اشاره مجدد به درجه، امتداد و نقاط اختصاص قوا می‌گوید برای تعادل، بین این سه باید نسبت و رابطه‌ای وجود داشته باشد و ما با ایجاد معادلاتی که از آن‌ها به وجود می‌آوریم می‌توانیم به حل مسائل بپردازیم، همچنین در صورت وجود نیروهای مقاوم، می‌توان آن‌ها را با نیروهای ساده دیگری جایگزین کرد و آنگاه مسئله را ادامه داد. مقدمه هفتم نیز به کلیاتی در بارهٔ ساده‌سازی و تبدیل چند نیرو به یک نیروی معادل، قوهٔ منتجه^{۱۰} یعنی نیروی نهایی به دست آمده، ترکیب کننده^{۱۱} یعنی نیروهایی که با همدیگر جمع برداری می‌شوند و نیروی برآیند را به دست

۱. امتداد نیرو

۲. شدت نیرو

۳. محل اعمال نیرو

۴. جمع نیروها

۵. مکانیک

۶. مجزا و هم‌جنس

۷. تعادل

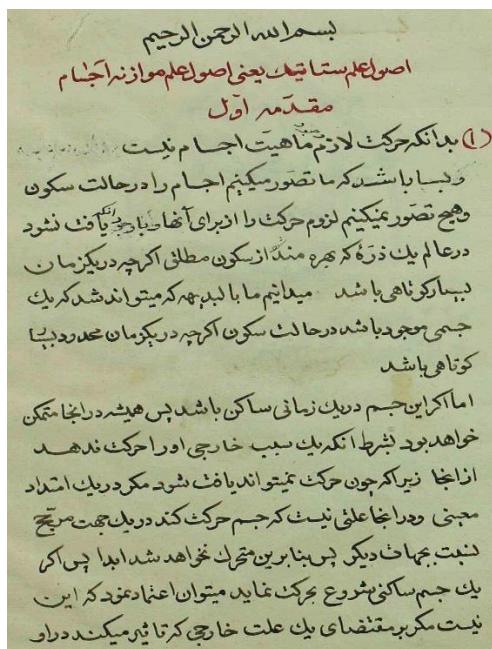
۸. منظور جسمی است که در هنگام مشاهده بدون حرکت به چشم می‌آید

۹. امروزه اصطلاح «صلب» را برای آن استفاده می‌کنند

۱۰. نیروی برآیند

۱۱. نیروهایی غیراز نیروی برآیند

می‌دهند، ترکیب قوی یعنی ترکیب نیروها، تجزیه‌قوی یعنی تفکیک نیروها برای آسان تر شدن مسائل، قوای متوازی یعنی نیروهایی که در یک امتداد بر جسم وارد می‌شوند، قوای متقاطع یعنی نیروهایی که در محلی با یکدیگر برخورد خواهند داشت و درنهایت تعیین سمت و سوی قوای وارد و عدم تغییر جهات قراردادی تا انتهای حل مسأله اختصاص یافته است، به این معنی که اگر جهت را مثلاً جهت‌های بالا و راست را جهات مثبت درنظر گرفتیم و جهات پایین و چپ را منفی، این فرض باید تا انتهای حل مسأله بدون تغییر باقی بماند زیرا در غیر این صورت به نتیجه مطلوب نخواهیم رسید (نک: همان، ۲-۱۵). با توجه به مطالب نسخه متوجه می‌شویم برای فهم آن، کسی که این ترجمه را می‌خواند باید با ریاضیات به ویژه مثلثات و هندسه و علائم آن‌ها آشنایی داشته باشد.

تصویر ۴. صفحه اول کتاب اصول علم ستاتیک ترجمه عبدالغفار نجم‌الدوله (کتابخانه ملی، شماره ۵-۲۸۱۹۲)

پس از بیان مقدمات، مؤلف وارد باب‌ها و موضوعات اصلی کتاب می‌شود که به طریق ذیل دسته‌بندی شده‌اند:

جدول ۲

<p>بیانی از علم متعارفه و اصول موضوعه و مطالب دیگر</p> <p>Axiomes, Lemmes préliminaires, etc.</p> <p>در این قسمت در باره برخی اصول و قواعد استاتیک صحبت می‌کند مثلاً این که اگر دو نیروی هم اندازه در دو جهت مخالف بر یک نقطه وارد شوند مجموع این دو نیرو خنثی خواهد شد و جسم در حالت تعادل می‌ماند.</p>	<p>گفتگو از ترکیب قوائی که تأثیر می‌کند بر حسب امتدادات موازیه</p> <p>Composition des forces qui agissent suivant des directions parallèles</p> <p>می‌گوید زمانی که دو یا چند نیروی موازی (چه در یک جهت و چه در جهات مخالف) بر جسمی وارد شوند چگونه باید نیروی برآیند آن‌ها را محاسبه نمود.</p>	<p>فصل اول: در ترکیب و تجزیه قوا</p> <p>SECTION I: COMPOSITION ET DÉCOMPOSITION DES FORCES</p>	<p>باب اول: گفتگو از اصول</p> <p>CHAPITRE PREMIER: DES PRINCIPES</p>
<p>گفتگو در ترکیب قوائی که امتدادات آنها متلاقی می‌شوند بر یک نقطه</p> <p>Compositions des forces dont les directions concourent en un même point</p> <p>در اینجا در خصوص ترکیب نیروهایی که پس از امتداد در نقطه ای با یکدیگر برخورد خواهند داشت بحث می‌کند و چگونگی تجزیه یک نیرو به مؤلفه‌های خود را در دو بعد و سه بعد بیان می‌نماید و برای این کار</p>			

<p>از روش متوازی الاضلاع و نسبت های مثلثاتی بھرہ می گیرد.</p> <p>Tranlation des couples</p> <p>از آن جایی کہ برخی مواقع برای حل آسان تر یک مسأله بهتر است جایه جایی هایی را در محل نیروها انجام داد، در این بخش اشاره ای به چگونگی جایه جایی کوپل ها می کند.</p> <p>Transformation des couples; leur mesure</p> <p>در بعضی موارد با توجه به نوع مسأله می توان یک کوپل را حذف و به جای آن کوپلی را جایگزین کرد به طوری که معادل آن محسوب شود و این کار با تناسب درست میان اندازه نیروها و فاصله عمودی آنها تا محل انتخاب شده اتفاق می افتد که در این بخش به آن می پردازد.</p> <p>گفتگو در ترکیب کوپل های واقعه در یک سطح مستوی یا در سطوح مستویه متوازیه</p> <p>Composition des couples situés dans un même plan, ou dans des plans parallèles</p> <p>در این قسمت از ترکیب دو یا چند کوپل که در یک صفحه در فضا واقع اند و یا در صفحات موازی قرار دارند صحبت می کند که باعث ساده سازی مسأله خواهد شد.</p>	<p>بیانی در انتقال کوپلها از موضع خود</p> <p>فصل دوم: گفتگو در ترکیب و تجزیه کوپل ها^۱</p> <p>SECTION II : COMPOSITION ET DÉCOMPOSITION DES COUPLES</p>	
---	--	--

۱. همان طور که قبل اشاره شد به دو نیروی دارای اندازه مساوی، موازی ولی در جهت های خلاف هم را که باعث چرخش یک جسم شوند در اصطلاح کوپل یا زوج نیرو می گویند.

نجم الدوله و فیزیک/۳۰۱

<p>گفتگو در ترکیب کوپل‌هایی که واقع شده‌اند در سطوح مفروضه به هر قسم باشند</p> <p>Composition des couples situés dans des plans quelconques</p> <p>اگر دو کوپل در یک سطح و یا سطوح موازی قرار نگرفته باشند، برای ترکیب آن‌ها قواعدی را باید دانست که در این جا به آن پرداخته شده است. در واقع این بخش نوع پیچیده‌تر بخش گذشته است.</p>		
<p>بیان زیاد مختصراً از قضایایی که محتوی هستند ترکیب کوپل‌ها را</p> <p>Manière plus simple d'exprimer les Théorèmes qui concernent la composition des Couples</p> <p>در این جا به برخی نکات تکمیلی که برای ترکیب کوپل‌ها باید در نظر داشت اشاره می‌کند.</p>		
<p>خاتمه و نتیجه کلیه این باب ترکیب قوای متعدده به هر قسم بخواهند در فضا^۱</p> <p>CONCLUSION GÉNÉRALE DE CE CHAPITRE</p> <p>Compositions des Forces dirigées comme on voudra dans l'espace</p> <p>در این قسمت نویسنده مجدداً به موضوع نیروها برمی‌گردد و درباره ترکیب نیروهایی در سه بعد صحبت می‌کند که جایگاه‌های مختلفی را در فضا نسبت به یکدیگر دارند.</p>		

۱. ترکیب نیروها در فضا

<p>در این فصل می‌گوید در چه شرایطی می‌توان گفت که چند نیروی موازی واقع در یک سطح در حالت تعادل قرار خواهند گرفت.</p>	<p>از تعديل قوای متوازیهای که در یک سطح مستوی واقعند De l'équilibre des Forces parallèles qui sont situées dans un même plan</p>	
<p>محتوای این فصل بیان می‌کند اگر چند نیروی موازی در فضای سه بعدی به قسمت‌های مختلف یک جسم نیرو وارد کنند چه شرایطی باید رعایت شود تا بتوان گفت که جسم در حالت تعادل قرار گرفته است.</p>	<p>از تعديل قوای متوازیه که تأثیر می‌کنند به نقاط مختلفه یک جسم در فضا De l'équilibre des forces parallèles qui agissent sur différents points d'un corps dans l'espace</p>	<p>باب دوم: از شروط تعديل^۱</p>
<p>در این جا می‌بینیم که اگر نیروهای مختلف با جهات مختلف ولی در یک سطح اعمال شوند، چگونه باید شرایط تعادل را ایجاد کرد. از مثالات هم استفاده شده است.</p>	<p>از تعديل قوایی که متمدد می‌شوند در یک سطح مستوی بر حسب هر قسم امتدادی که بخواهند De l'équilibre des Forces qui agissent dans un même plan suivant directions quelconques</p>	<p>CHAPITRE II : DES CONDITIONS DE L'ÉQUILIBRE</p>
<p>این فصل مرحله پیچیده‌تر فصل گذشته است که در آن در باره نحوه به دست آوردن برآیند چندین نیرو که با وضعیت‌های مختلف در فضای سه بعدی قرار گرفته‌اند صحبت می‌شود و برای این کار از روش متوازی الاضلاع و مثالات بهره می‌گیرد.</p>	<p>از شروط تعديل مابین بساقوای مفروضه متمدد به هر طریق که بخواهند در فضا Des conditions de l'équilibre entre tant de forces que l'on voudra, dirigées d'une manière quelconque dans l'espace</p>	
<p>در این فصل به معرفی و بیان ویژگی‌های نیروی گرانش زمین می‌پردازد. مثلاً می‌گوید مقدار نیروی گرانش با توجه به این که جسم در کجا زمین قرار داشته باشد متفاوت است ولی این تفاوت آن قدری هست که در استاتیک بتوان از آن اغماض کرد.</p>	<p>فصل اول: پزانتر یا کراویته یا قوه مرکزیه یا ثقل Pesanteur ou gravité</p>	<p>باب سوم: از مراکز ثقل</p>
		<p>CHAPITRE III: DES CENTRES DE GRAVITE</p>

۱. پس از آن که در باب گذشته در باره ترکیب و تجزیه نیروها سخن گفته شد که به نوعی پیش نیاز این باب است، در این باب به شرایط و حالاتی که باید وجود داشته باشد تا یک جسم در حالت تعادل قرار بگیرد می‌پردازد.

علاوه بر توضیح ویژگی‌های مرکز ثقل به چگونگی به دست آوردن مرکز ثقل شکل‌ها و اجسام مختلف مانند مثلث، ذوزنقه، متوازی الاضلاع و... می‌پردازد.	DES CENTRES DE GRAVITÉ DES FIGURES	
منظور از بارخیز، اهرم است که یکی از آلات برای برقراری تعادل محسوب می‌شود. به چند نوع اهرم از جمله ترازو نیز اشاره می‌شود. تورها یک نوع آلاتی هستند که دور یک محور می‌چرخد. مانند چرخ تسمه یا دستگیره‌هایی که برای چرخ های بالابر استفاده می‌شود. منظور سطوح شیبدار و مایل است که پیچ و گوشه را نیز ذیل آن می‌آورد.	بارخیز DU LEVIER تور DU TOUR سطح منحرف DU PLAN INCLINÉ	باب چهارم: از اسبابها^۱ CHAPITRE IV : DES MACHINES

نسخه فیزیک

دومین اثر نجمالدوله که بدان اشاره خواهیم کرد نسخه‌ایست تحت عنوان فیزیک که از تأییفات نجمالدوله است. وی در مقدمه این اثر نکاتی را ذکر کرده که قابل توجه است. او ادعا می‌کند «نzd ما از این علم مفید [فیزیک] جز چند مسیله موهومه قدما چیزی در دست نبوده» (نجمالدوله، ۱۲۹۳ق، ۱) که نشانگر عدم رضایت او از سطح دانش فیزیکی که از دوران قدیم به جا مانده است. سپس با نگاه مثبت به تأسیس دارالفنون اشاره می‌کند، البته بدون یادی از امیرکبیر، درحالی که از شخصیت‌هایی مانند ناصرالدین شاه، اعتضادالسلطنه وزیرعلوم، نیرالملک جعفرقلی خان امیرتومان رئیس دارالفنون و محمدحسین خان سرتیپ اول ناظم آن مدرسه نام می‌برد.

---

۱. پس از بیان آنچه مفاهیم اصلی علم استاتیک را در بر می‌گیرد، در باب چهارم به نتایجی که از این علم به دست می‌آید و آلاتی که برای استفاده از این دانش لازم است اشاره می‌کند و ابزارهای مختلفی را معرفی می‌نماید که ذیل سه دسته کلی بارخیز، تور و سطح منحرف تعریف می‌شوند.

عبدالغفار بیان می‌کند: «تا الان کتاب تبصره مانندی برای عوام [در علم فیزیک] نوشته نشده» (۲).^۱ نجم‌الدوله این اثر را در ۴۹۳ صفحه در سال ۱۲۹۳ به دستور مخبر‌الدوله علیقلی خان امیرتومان وزیر علوم و معادن که خود از شاگردان دارالفنون بوده و دو سفر با شاه به فرنگ رفته و ترقی آنها را دیده برای فرزندان عموم مردم^۲ نوشته و شاید به همین دلیل باشد که در آن هیچ‌گونه مثال و مسئله عددی و حتی پارامتریکی نمی‌بینیم و به صورت کاملاً تشریحی به بیان مطالب می‌پردازد. تدوین این نسخه توسط نجم‌الدوله به عنوان درس در زمان تدریس او در دارالفنون انجام گرفته است (۳).

ارتباط نسخه با آثار دیگر

در ابتدا، انتها و متن این نسخه، هیچ نشانه و یا اشاره‌ای به کتاب یا اثر دیگری که نجم‌الدوله در نوشتن از آن بهره گرفته باشد نمی‌بینیم. اما کتابی با عنوان *Nouvelles Récréations Physiques et Mathématiques* ۳۹۵۱۹ در کتابخانه مجلس نگهداری می‌شود، در اختیار نجم‌الدوله بوده و توسط ابوالقاسم از بازماندگان خاندان نجم که پس از عبدالغفار زندگی می‌کرده به کتابخانه مجلس اهدا شده است. مؤلف این کتاب یک کارمند اداره پست و مخترع فرانسوی به نام Edm -Gilles Guyot (1706-1786) است. این اثر یکی از مشهورترین کتاب‌های سرگرمی ریاضی نیمة دوم قرن هجدهم میلادی است. نخستین چاپ کتاب در چهار جلد منتشر شد. جلد اول که در باره بازی‌های آهنربایی و جلد دوم که در رابطه با اعداد بود در سال ۱۷۶۹، جلد سوم که در باره نور و جلد چهارم که مرتبط با هوا، آب و آتش بود نیز در سال ۱۷۷۰ به بازار آمدند. این کتاب در همان سال‌های اول به زبان‌های هلندی، آلمانی و انگلیسی ترجمه شد و تا سال ۱۷۷۵ هم ویرایش دیگری از آن بیرون آمد (Belhoste & Hazebrouck, 491). ویرایش دیگری نیز در سال ۱۷۸۶ به چاپ رسید. گایوت در سال ۱۷۸۴ هم مقاله‌ای در خصوص ساخت بالنهای آنژو دینامیک و چگونگی هدایت آن‌ها نوشت (Idem, 493). ترجمه فارسی کتاب را می‌توان با عنوان «سرگرمی‌های جدید در فیزیک و ریاضی» آورد. نویسنده در این کتاب به صورت سحرآمیز، معما‌گونه، بازی و سرگرمی جذاب و با به کارگیری جداول مختلفی از اعداد

۱. لازم به ذکر است یک سال قبل از نگارش این کتاب، اثرباری با عنوان *فیزیک مختصر عامیانه* نوشته مسیو مراند ترجمه محمد طبیب کرمانشاهی به سال ۱۲۹۲ ق. که با شماره ۱۶۰۸۰-۵ در کتابخانه ملی محفوظ است دقیقاً با هدف آشنایی عوام با فیزیک ترجمه شده بود.

۲. «اطفال عامه ناس»

و تصاویری از سطح شیبدار، قطب نما، اهرم و ... به معرفی برخی از ماشین‌های سادهٔ مکانیکی و بعضی مفاهیم فیزیکی و ریاضی برای عموم مردم پرداخته است. وی لذت بردن هرچه بیشتر خواننده از مطالعهٔ کتاب و استفادهٔ زنان و کودکان از آن را از اهداف خود می‌داند (Belhoste & Hazebrouck, 496). از آنجا که نجم‌الدوله دو فصل اول این کتاب را در اختیار داشته ممکن است در نگارش کتاب فیزیک خود که برای «عوام الناس» نوشته از آن الهام گرفته و یا طرح اولیه‌ای اخذ کرده باشد، اما نام و یا موردی مبنی بر این که وی به طور مستقیم از این کتاب استفاده کرده باشد در آثار فیزیکی او دیده نمی‌شود.

به علاوه از آنجا که نجم‌الدوله از نخستین محصلان دارالفنون بوده است، و کتاب فیزیک نمساوي نیز توسط موسیو کریشش در زمان تحصیل عبدالغفار در دارالفنون تدریس شده و برای فراغیری دانش آموزان به چاپ رسیده است، این احتمال نیز وجود دارد که وی با این کتاب مواجه شده باشد، اما در این صورت نیز هیچ اشاره ای به آن نمی‌کند. در آثار موجود دیگر وی نیز به کتاب خاص دیگری با موضوع فیزیک که وی برای نوشتن این اثر از آن‌ها استفاده کرده باشد، مشاهده نمی‌شود.

خصوصیات نگارشی تألیف و اصطلاحات

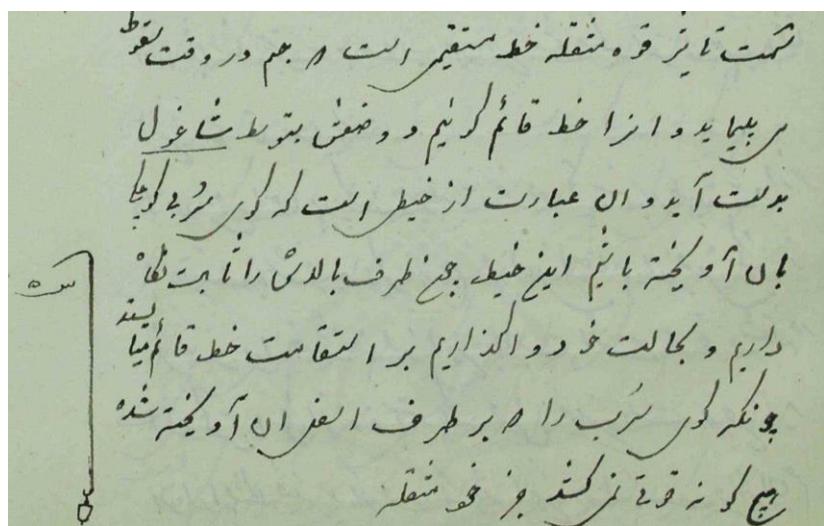
نخستین نکته این که عبدالغفار در این اثر از تاریخ قمری به جای تاریخ میلادی استفاده می‌کند که می‌تواند به دلیل آشنایی بیشتر مخاطبان وی به زمان‌بندی تقویم قمری و دریافت بهتر آنان از گذشته باشد همان طور که این عمل را در ترجمهٔ کتاب آسمان از فرانسه انجام داده و در مقدمهٔ آن آورده است:

از عبارات مغلقه غیر مأنسه فرنگی به قدر امکان اجتناب جوید تا اصل مقصود که ترغیب عامه مردم است به کسب علوم جدیده به عمل آید و تحمل زحمت ترجمه بی ثمر نشود و برای حصول این مقصود زحمت زیاد کشید. تمام تواریخ مسیحی را از سال و ماه به تاریخ هجری با کمال دقت تحويل نمود و این نیست جز کار کسی که محاسب و منجم عالم و عاملی باشد... (نجم‌الدوله، ۱۳۱۴ق، ۳).

که یکی از دلایل این کار را اشراف کامل خود به نجوم می‌داند. وی همچنین کتابی مجزا با نام رساله تطبیقیه دارد که در آن در بارهٔ چگونگی تبدیل تاریخ هجری قمری به میلادی و بالعکس صحبت می‌کند و هدف آن را «برای تسهیل امور مترجمین و

اشخاصی که محتاج می‌شوند به تبدیل و تحويل تاریخین به هم‌دیگر» آورده است (نجم‌الدوله، ۱۳۲۱ق، ۱).

با مشاهده متن متوجه می‌شویم که مانند نسخه استایک وی، این اثر نیز علی رغم ارجاع به شکل‌ها و مشخص بودن محل آن‌ها در میان متن، از ۱۳۴ شکلی که به آن‌ها ارجاع شده است تنها دارای شکل شماره ۵ در صفحه ۶۰ است و تصاویر دیگر را ندارد.

تصویر ۵. تنها شکل موجود در نسخه فیزیک نجم‌الدوله

در این نسخه نیز با توجه به این که قالب آن ترجمه نبوده و تألفی است، مشاهده می‌کنیم علی رغم آوردن معادلهای بسیار، در آن از واژه‌ها و اصطلاحات به زبان‌های دیگر هم استفاده شده و نویسنده برای بسیاری از لغات معادلی را جایگزین نکرده است. در ابتدا و در جدول ذیل به برخی از واژه‌ها و معادلهای آنان که عبدالغفار هردو را هم زمان در متن آورده است اشاره می‌کنیم:

جدول ۳

معادل امروزی	معادل	واژه
پیستون	میل سُبَّه (۳۲)	پیستون (piston)
لختی	حفظ حالت (۳۷)	اینرسی (inertie)
کریستالیزاسیون/ تبلور	شکرک بستن (۵۳)	کریستالیزاسیون (cristallisation)
چگالی سنج هوا	میزان اللطایف (۱۲۱)	آریومتر (ariomètre)
نمک سنج	نمک کش (۱۲۶)	پز سِل (pèse-sel)
اسید سنج	تُرش کش (۱۲۶)	پز اسید (pèse-acide)
چگالی سنج مایعات	مشروب کش (۱۲۶)	پز لیکو (pèse-liquide)
فشار سنج	سنگین کش (۱۳۵)	بارُمتر (baromètre)
فشار سنج گاز	میزان الرقايق (۱۵۴)	مانومتر (manomètre)
بارسکپ (وسیله‌ای برای سنجش فشار اجسام غوطه‌ور در گازها)	ثقل پیما (۱۶۰)	بارسکپ (barscope)
گرمایش	حرارت (۱۹۴)	کالریک (calérique)
دما	درجه حرارات جسم (۱۹۵)	تامپراطور (temperature)
دماسنجد	میزان الحرارة (۱۹۷)	ترم متر (thermomètre)
دماسنجد (غیر تماسی و برای سنجش دمای بالا)	آتش پیما یا میزان النار (۲۰۵)	پیرو متر (pyromètre)
اختلافی	تفاضلی (۲۰۸)	دیفرانسیل (différentiel)
لوکوموتیو	آلات بخار متحرکه (۲۸۸)	لوکمیبل (locomobile)

معادل امروزی	معادل	واژه
فشار قوی	دارای فشار قوی (۲۸۹)	هُت پرسیون (haute pression)
بیخ	باران منجمد (۳۰۰)	ورکلا (verglas)
تگرگ ریز	تگرگ خرد (۳۰۰)	کرزل (grésil)
(وسیله‌ای که با آن میزان آب جمع شده را اندازه می‌گیرند)	آب پیما (۳۰۹)	اود متر (eau de mètre)
باران سنج	باران پیما (۳۱۰)	پلوویومتر (pluviomètre)
الکتریسیته	کهربائیه (۳۱۵)	الکتریسیته (électricité)
الکتروسکوپ / برق نما	کهربائیه نما (۳۱۸)	الکترسکپ (électroscope)
الکتریسیته جاری	کهربائیه جاریه (۳۶۶)	کوران الکتریک (courant électrique)
الکتریسیته شمیایی	قوه کهربائیه متحرکه (۳۶۶)	گالوانیسم (galvanism)
گیرنده	قابض (۴۱۶)	ریسپُتر (récepteur)
شیپور	شیپور (۴۳۷)	ترمپت (trompette)
فلوت	لبک (۴۳۷)	فلوت (flûte)
فوتومتر / نور سنج	نورپیما (۴۵۰)	فتمتر (photomètre)
تاریک خانه / اتاق تاریک	فضای سیاه یا فضای تاریک (۴۸۴)	شامبر نوار (chambre noire)
فانوس جادو	فانوس مشعبه (۴۸۹)	لانترن ماژیک (lanterne magique)

درخصوص واژه‌های بدون معادل نیز می‌توان این موارد را برشمرد: مولکول (۲۴)، لocomotive (۱۷۸)، واگن (wagon) (۱۷۸)، و مولکول (molecule) (۱۷۸).

سيفن (siphon) (١٨٤) و مانيپولاتر (manipulateur^۱) (٤١٨). لازم به ذكر است استفاده از واژه‌های ترکیبی نيز در اين نسخه دیده می‌شود مثلاً استفاده از ترکیب‌هایی مانند: «بارومتر شترگلودار» (١٣٨) یا «كاريلن کهربائی» (٣٥٩). در برخی از موارد معادل‌های فرانسوی کلمات یا اصطلاحات را در حاشیه آورده است به عنوان نمونه دیگ بخار = la chaualiere (٢٧٨)، دستگاه = piston (٢٧٨)، فلكه = Bouiller (٢٨٢) (٢٧٨)، کندان ساتر = حوض condenseur (٢٧٨) و جوشاننده = قابل ذكرند. در مواردي هم از معادل‌هایی مانند: مسرعه^٢ (٣٩) و مبطيه^٣ (٤٠)، جذبه فلكيه^٤ (٤٨)، جذبه ذاتيه^٥ (٤٩)، جاذبه مرکزيه^٦ (٤٩)، اجسام شفاف^٧ و عديم الشفوف^٨ (٢١٤) بهره می‌گيرد. گاهی دیده می‌شود که برای يك مفهوم دو یا چند واژه مختلف به کار می‌برد مثلاً واژه‌های «قدرجوهر» و «قدر ماهیت» هردو به معنای جرم به کار رفته اند (٥٠)، يا «وزن مخصوص» و «كتافت» که امروزه تنها وزن مخصوص را به کار می‌گيريم (٩٠) را نيز به يك مفهوم در متن می‌آورد که اين می‌تواند ناشی از عدم وجود استاندارد واژگانی خاص در علم فيزيك در آن دوره باشد. نکته جالب ديگري که در باره نگارش اين نسخه می‌توان گفت املای برخی کلمات است که با نگارش رايح فعلی متفاوت بوده و می‌توان امروزه آنها را جزو اغلاط محسوب کرد. به عنوان نمونه نوشتن «هواس» به جای «حواس» (٢٣) «ضرف» به جای «طرف» (٢٥) و «حدث» به جای «حدس» (٣١٧). از نظر محتوايي نيز بعضًا خطاهایي به چشم می‌خورد مثلاً اين که واحد فشار را كيلوگرم، خروار يا من می‌دانست (١٤٥). مواردي هم مشاهده می‌شود که نويسنده محل کلمه اى را خالي گذاشته است مثلاً «قاعده اين است که آن آلت را در اين مایع فرو ببريم و ثقلی بر سر آن بنھیم آن قدر که تا نقطه ا فرو رود پس همين جا توقف کنيم و اين محل را نقطه گوييم» (١٢٣) که بين کلمات «نقطه» و «گوييم» خالي است.

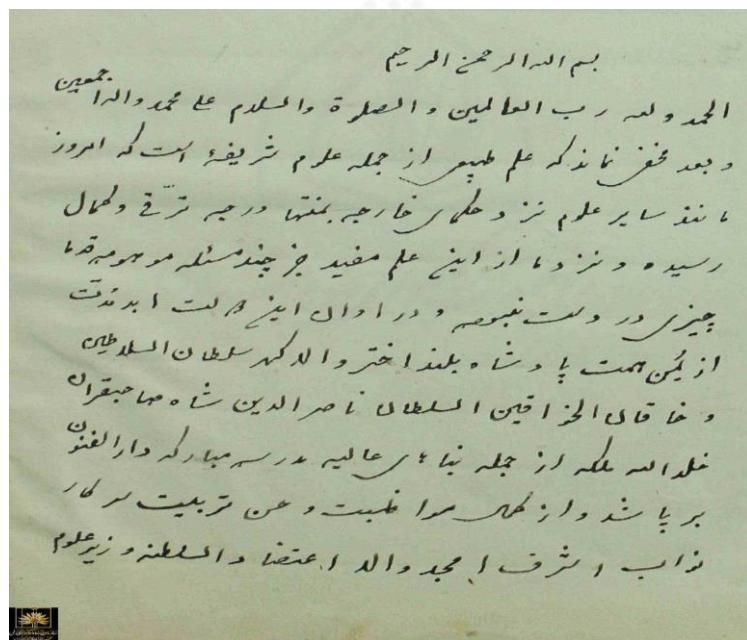
-
۱. دستگاهی که در تلگراف صفحه‌دار برای انتقال نیروی الکتریسیته استفاده می‌شد.
  ۲. تندشوند
  ۳. کندشوند
  ۴. نیروی گرانش بین سیاره‌ای
  ۵. نیروی گرانش بین مولکولی
  ۶. نیروی گرانش زمین
  ۷. اجسام دارای رسانش گرمایي
  ۸. اجسام عایق یا نارسانای گرمایي

محتوای نسخه

نجمالدوله دو مقدمه را برای شروع کار انتخاب کرده است. در مقدمه اول طبیعت مطلق را به علم الحیوان، علم نباتات، علم نجوم، معدن‌شناسی، شیمی و فیزیک تقسیم می‌کند و در ادامه می‌گوید:

میل عامه براین شده که افراد ناس فی الجمله اطلاعی از معدن‌شناسی و علم نباتات و معرفت الحیوان حاصل نمایند ولیکن دفتر طبیعت را که نزد ارباب عقول کمال شرافت دارد بانظار عامه ناس توپیری نیست چون که ایشان را ذوق دریافت حکمت آثار خلقت خداوندی جل شأنه نیست (همان، ۷).

که نشان می‌دهد به نظر نجمالدوله مردم آن دوران به شناخت مواد معدنی، گیاهان و موجودات زنده بیشتر از شناخت طبیعت و روابط حاکم بر آن که جایگاه بالایی در نزد اهل دانش داشته است، علاقه نشان می‌داده‌اند.

تصویر ۶. صفحه اول کتاب فیزیک تألیف عبدالغفار نجمالدوله موجود در کتابخانه ملی به شماره ۵-۲۸۱۹۰

یکی از دغدغه‌هایی که در ابتدای ورود علوم جدید مانند بسیاری از پدیده‌های دیگر، در ایران آن زمان وجود داشت، تعارض میان آن‌ها و دین بود. نجمالدوله در

مقدمه اول اشاره‌ای به این موضوع نیز دارد و ادعا می‌کند که این علوم منافاتی با شریعت ندارند و عمدۀ فایده آن‌ها تغذیه و تقویت روح است در استحکام عقاید مذهبی. به عبارتی وی نه تنها علوم تازه وارد را معارض با دین نمی‌داند بلکه آن‌ها را در راستای تعمیق هرچه بیشتر اعتقادات دینی می‌شمرد و برای تأیید سخنان خود آیه «إنَّ فِي خلق السمواتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ الْأَلَيَّاتِ لَآيَاتٍ لَّا يُلَبِّيَ الْأَلَيَّابُ...»^۱ را به عنوان شاهد بیان می‌کند. او معتقد است که این علوم نباید انسان را مغفور کند و از مبدأ و آئین دین مبین دور بدارد، علوم دینی ثابت است ولی این علوم در طی زمان تغییر پیدا می‌کنند. وی تأکید بر این دارد که در حین آموزش صرفاً به این نوع از علوم کفایت نکرده و آن‌ها به همراه قواعد مذهبی به کودکان گفته شود^(۸) و حتی خود او در جایی سرعت تلگراف را در رساندن اخبار و پیام‌ها با دعای مستجاب که به سمت آسمان می‌رود مقایسه می‌کند^(۱۸).

وی پیشنهاد می‌کند که کتب و نوشته‌های ادبی و تاریخی با مقدماتی از طبیعت برای کودکان نوشته شود تا بیشتر با علوم طبیعی آشنایی پیدا کنند. او به اقدامی در خارج از ایران اشاره می‌کند و آن رواج نوشتن کتب تاریخ اصول طبیعی و انموذج علوم طبیعی^۲ است^(۹-۸) که به یک معنی می‌توان آن را بخشی از تاریخ‌نویسی علم دانست و خود وی نیز این موضوع را تاحدودی در کتاب رعایت می‌کند که در ادامه به آن اشاره خواهیم نمود.

نکته قابل توجه دیگری که در مقدمه اول به چشم می‌آید نگاه نجم‌الدوله به تحصیل علم فیزیک است:

آموختن علم فیزیک عبارت از این است که شخص به خیال همراهی کند رشته اعمال نیکوی خوش‌منظر انسانی را و به عبارت اخري اطلاع یابد بر فهرست آن اعمال که تجربات عملی باشد در طبیعت^(۹).

۱. محققاً در خلقت آسمانها و زمین و رفت و آمد شب و روز دلائل روشنی است برای خردمندان عالم (آل عمران/۱۹۰).

۲. منظور کتاب‌هایی است که به صورت مختصر و گزیده در باره اصطلاحات و مفاهیم یک و یا چند علم و فن نوشته می‌شوند. از نمونه‌های این نوع کتب می‌توان به انموذج ابوالقاسم محمود زمخشri (وفات ۵۳۸ق) در علم نحو اشاره کرد. امروزه این کار در قالب نگارش دانشنامه‌ها و دایرةالمعارف‌های تخصصی انجام می‌شود.

که بیان می‌کند علم فیزیک یعنی آشنا شدن و دانستن فعالیت‌ها و دستاوردهای تجربی که در جهان طبیعی حاصل می‌شود.

عبدالغفار بخشی از مقدمه اول را به بیان گذرايی از تاریخ علم فیزیک اختصاص داده و آورده است که اين علم ابتدا در مصر بوده و بعد از آن از «تالس^۱ یونانی متولد ۶۳۹ قبل از میلاد» نام می‌برد و نظرات ارسطو را در باره نفرت طبیعی و میل طبیعی وهمی بیش نمی‌داند که نمونه‌ای است از نظر او در باره نادرستی آنچه امروزه فیزیک ارسطویی نامیده می‌شود. وی نام بیش از هشتاد دانشمند، شخصیت و فرد تأثیرگذار را با توجه به موضوع بحث در بخش‌های مختلف نسخه می‌آورد و در باره آن‌ها توضیح مختصری نیز می‌دهد که ما تعدادی از این اسمای را ذکر می‌کنیم، از جمله؛ ارشمیدس^۲، هرن^۳، مأمون ابن الرشید (با اشاره به محاسبه طول یک درجه نصف‌النهار)،^۴ کپلر^۵،

-
۱. از نخستین فیلسوفان طبیعی که آب را جوهر همه چیز می‌دانست.
۲. Archimedes (حدود ۲۸۷-۲۱۲ ق.م)، ریاضی‌دان و مهندسی که در زمینه‌های مختلف از جمله قوانین اهرم و هیدروستاتیک دستاوردهای قابل توجهی داشته است.
۳. Hero/hero (شکوفایی حدود سده اول ق.م)، مهندس اسکندرانی که از مهمترین نوآوری‌های وی را اختراع نوعی توربین بخار می‌داند.
۴. (۲۱۸-۱۷۰ ق)، هفتمین خلیفه عباسی که به آموختن و گسترش علم و دانش علاقه نشان می‌داد و در این زمینه اقداماتی نیز انجام داده است.
۵. Johannes Kepler (۱۵۷۱-۱۶۳۰)، اخترشناس مشهور که قوانین سه گانه وی در نجوم جدید بسیار اهمیت دارد.

گالیله،^۱ تری سلی،^۲ پاسکال،^۳ دکارت،^۴ نیوتن،^۵ دربل،^۶ اتو،^۷ دنی پاپن،^۸ فرانک لن،^۹ گالوانی،^{۱۰} ولتا،^{۱۱} لاوازیه،^{۱۲} مالوس،^{۱۳} ارست،^{۱۴} آمپر،^{۱۵} داگر،^{۱۶} اتود،^{۱۷} هویگانس،^{۱۸}

-
۱. Galileo Galilei (Galileo Galilei ۱۵۶۴-۱۶۴۲)، دانشمند ایتالیایی که یکی از مهم‌ترین کارهای او ایجاد تحول در علم حرکت‌شناسی بود، به طوری که وی را پایه‌گذار علم دینامیک می‌دانند.
۲. Evangelista Torricelli (Evangelista Torricelli ۱۶۴۷-۱۶۴۰)، از شاگردان گالیله که موفق به ساخت هواشنج جیوه‌ای شد.
۳. Blaise Pascal (Blaise Pascal ۱۶۲۳-۱۶۶۲)، دانشمند فرانسوی که به عنوان پایه‌گذار نظریه احتمالات ریاضی شناخته می‌شود. وی آراء قابل توجهی در میزان تأثیر فشار هوا بر مایعات دارد.
۴. René Descartes (René Descartes ۱۵۹۶-۱۶۵۰)، شهیر او بیشتر در زمینه ریاضیات و فلسفه است. نظریه مشهور وی در بارهٔ سیاره‌ها و خورشید نظریه گردشارها (vertices) نام دارد.
۵. Isaac Newton (Isaac Newton ۱۶۴۳-۱۷۲۷)، ریاضی‌دان و فیزیک‌دان انگلیسی که سه قانون اصلی حرکت را وضع نمود و کتاب ارزشمند اصول ریاضی فلسفه طبیعی از تأثیفات اوست.
۶. Cornelis Drebbel (Cornelis Drebbel ۱۵۷۲-۱۶۳۳)، مخترع هلندی که ابداعاتی در هیدرولیک و اپتیک داشته است.
۷. Otto von Guericke (Otto von Guericke ۱۶۰۲-۱۶۸۶)، دانشمند و مخترع آلمانی (اتریشی) که پمپ خلا را از اخترات او می‌دانند.
۸. Denis Papin (Denis Papin ۱۶۴۷-۱۷۱۲)، فعالیت‌های این دانشمند در دست یابی به ماشین بخار حائز اهمیت است.
۹. Benjamin Franklin (Benjamin Franklin ۱۷۰۶-۱۷۹۰)، وی توانست با مقایسه تخلیه الکتریکی بطری لید با آذرخش، پدیده آذرخش را تبیین کند.
۱۰. Luigi Galvani (Luigi Galvani ۱۷۳۷-۱۷۹۸)، با آزمایش‌های او به امکان جریان الکتریستیتی پی برده شد.
۱۱. Alessandro Volta (Alessandro Volta ۱۷۴۵-۱۸۲۷)، وی به وسیله روی، مس و کاغذ پیل ولتا را که یک نوع باتری الکتریکی است، اختراع کرد.
۱۲. Antoine Lavoisier (Antoine Lavoisier ۱۷۴۳-۱۷۹۴)، با انجام آزمایش‌های گوناگون در بارهٔ احتراق، به وجود عنصر اکسیژن پی برد.
۱۳. Louis Malus (Louis Malus ۱۷۷۵-۱۸۱۲)، مهندس و فیزیک‌دان فرانسوی که او را به دلیل کشف نور پولاریزه یا نور قطبیده می‌شناسند.
۱۴. Hans Christian Orsted (Hans Christian Orsted ۱۷۷۷-۱۸۵۱)، در سال ۱۸۲۰ کشف کرد که جریان برق بر عقرهٔ مغناطیسی نزدیک جریان تأثیر می‌گذارد.
۱۵. André-Marie Ampere (André-Marie Ampere ۱۷۷۵-۱۸۳۶)، قوانین الکترومغناطیسی در قالب ریاضی را کشف کرد و به یکی از پایه‌گذاران علم الکترومغناطیس شناخته شد.
۱۶. Louis Daguerre (Louis Daguerre ۱۷۸۷-۱۸۵۱)، او به دلیل اختراع فرآیند داگرتوپ در عکس‌برداری مشهور شد.
۱۷. George Atwood (George Atwood ۱۷۴۵-۱۸۰۷)، فیزیک‌دان انگلیسی که ماشینی را به نام ماشین اتود برای نشان دادن قانون اول حرکت نیوتون اختراع کرد.
۱۸. Christian Huygens (Christian Huygens ۱۶۹۵-۱۶۲۹)، پژوهش‌هایی را در بارهٔ گرانش، آونگ، نیروهای گریز از مرکز و غیره داشت و به حل مسئله دشوار ریاضی حرکت منحنی الخط دست زد.

ذیمکراتیس،^۱ اپیکور،^۲ بلیناس،^۳ بوفن،^۴ ماریوت،^۵ اخوان (برادران) مُن گُلْفیه،^۶ فاراِنْت،^۷ سلسیوس^۸ و دالتُن.^۹ در مواردی از افرادی نام می‌برد که کمتر شناخته شده هستند و اشاراتی به فعالیت‌های آنان می‌کند، اسامی همچون: کانُن،^{۱۰} بrama،^{۱۱}

-
۱. Democritus (حدود ۴۶۵-۴۶۵ ق.م)، از فیلسوفان یونانی که او را صاحب نظریه اتم‌گرایی می‌دانند.
۲. Epicurus (حدود ۲۷۰-۲۷۰ ق.م)، از فلاسفه یونانی است که معتقد بود هر چیزی که وجود دارد جسمانی است، هرچند بعضی چیزها مانند اتم ها ریزتر از آن است که حواس ما مستقیماً ادراک کنند.
۳. Apollonius of Tyana (حدود ۱۹۰-۲۶۲ ق.م)، هر دو این شخصیت‌ها به بلیناس نیز مشهور هستند و به همین دلیل در مواردی با هم اشبه‌گرفته می‌شوند. نجم‌الدوله آورده است: «بلیناس حکیم که در سال ۲۳ میسیحی متولد شده جذر و مد بخار را به قوه جاذبه قمر نسبت داده» که به دلیل سال تولد و موضوع جذر و مد که مطرح کرده است، نمی‌تواند هیچ کدام از این دو نفر باشد.
۴. George Louis Buffon (حدود ۱۷۰۷-۱۷۸۸ م)، زیست‌شناس فرانسوی که نظراتی در باره طول عمر زمین دارد و تأثیف وی در گونه‌شناسی جانوری از مهم‌ترین آثار تاریخ طبیعی قرن هجدهم است.
۵. Edme Mariotte (حدود ۱۶۲۰-۱۶۸۴ م)، فیزیک‌دان فرانسوی که بیشتر به دلیل نقش وی در قانون بویل-ماریوت که بیان کننده رابطه میان حجم و فشار در گازهاست شهرت دارد.
۶. Jacques-Étienne Montgolfier (حدود ۱۷۴۰-۱۷۴۵ م) و Joseph-michel Montgolfier (حدود ۱۷۷۹-۱۷۷۹ م)، این دو برادر فرانسوی موفق شدند برای نخستین بار بالن هوای گرم را به پرواز درآورند.
۷. Gabriel Fahrenheit (حدود ۱۶۸۶-۱۷۳۶ م)، فیزیک‌دانی که موفق به ساختن دما‌سنج جیوه‌ای شد.
۸. Rudolf Clausius (حدود ۱۸۲۲-۱۸۸۸ م)، دارای کتاب نظریه مکانیک حرارت. تأثیرات مهمی را در ایجاد دانش ترمودینامیک داشته است.
۹. John Dalton (حدود ۱۷۶۶-۱۸۴۴ م)، شیمی‌دان و فیزیک‌دان انگلیسی که بیشتر به دلیل ارائه نظریه اتمی خود شهرت دارد.
۱۰. John Conton (حدود ۱۷۷۲-۱۷۱۸ م)، فیزیک‌دان انگلیسی که چندین کشف الکتریکی داشته و در مورد قابلیت فشردگی آب نظرات جدید ارائه داد.
۱۱. Joseph Bramah (حدود ۱۷۴۸-۱۸۱۴ م)، در سال ۱۲۱۱ ق (حدود ۱۷۹۵ م) اختراع خود را که یک ماشین هیدرولیکی بود ثبت کرد.

نيكلسون^۱، بومه^۲، نكمان^۳، داوي^۴، مرس^۵، ويستن^۶، ريم^۷، س سور^۸، رماس^۹، كارليس^{۱۰}، نبيش^{۱۱} و شارل^{۱۲} که نشان از شناخت مناسب او از پيشينيان علم فيزيك دارد.

نجم‌الدوله برخی فناوری‌های آن زمان مثل تلگراف، ساعت‌های الکتریکی، چراغ‌های بخار، کارخانجات فلزات معدنی، چرخ خیاطی، جوراب بافی، عکاسی و واگن را به عنوان نمونه‌هایی از دستاوردهای علم جدید نام می‌برد (نجم‌الدوله، ۱۲۹۳ق، ۱۶-۱۸). وی اظهار می‌دارد نکاتی که در کتاب ذکر می‌شوند نزدیک است به فهم اطفال و آنچه هرروزه به چشم می‌آید و مثال‌هایی را به کار می‌گیرد که خوانندگان به راحتی با آن ارتباط برقرار کنند از قبیل منقله آتش‌گیر قلیان و گلی که از چرخ کالسکه در هنگام حرکت پرتاپ می‌شود که برای توضیح «قوت مائله از مرکز» یا نیروی گریز از مرکز به کار می‌گیرد (۴۴-۴۶)، ویا برای بیان «آثار و حوادث شعریه» یا همان پدیده موینگی،

۱. William Nicholson (۱۷۵۳-۱۸۱۵م)، شیمی‌دان انگلیسی که به عنوان مترجم و مفسر نظریات دانشمندان زمان خود نیز فعالیت می‌کرد و دماستن فارنهایت را توسعه داد.
۲. Antoine Baumé (۱۷۲۸-۱۸۰۴م)، داروساز فرانسوی که وسیله‌ای برای اندازه‌گیری چگالی آب نمک ابداع نمود.

۳. Thomas Newcomen (۱۶۶۴-۱۷۲۹م)، مخترع انگلیسی که موتور بخار اتمسفری را ابداع کرد.
۴. Humphry Davy (۱۷۷۸-۱۸۲۹م)، شیمی‌دان و مخترع انگلیسی که به دلیل کشف تعدادی عنصر از جمله پتانسیم و سدیم و اختراع چراغی به نام خودش شناخته می‌شود.
۵. Samuel Morse (۱۷۹۱-۱۸۷۲م)، نقاش آمریکایی که به عنوان مخترع تلگراف شناخته می‌شود. شروع فعالیت علمی وی در سال ۱۸۳۲م بود.
۶. Charles Wheatstone (۱۸۰۲-۱۸۷۵م)، دانشمند و مخترع انگلیسی که از جمله اقدامات وی بهبود دستگاه Wheatstone Bridge بود که برای اندازه‌گیری مقاومت الکتریکی نامشخص به کار می‌رفت. وی در سال ۱۸۴۰م موفق به اخذ مدال سلطنتی شد.

۷. Ole Rømer (۱۶۴۴-۱۷۱۰م)، منجم دانمارکی که سرعت نور را حدود ۲۲۰ هزار کیلومتر بر ثانیه محاسبه کرد.

۸. Horace Bénédict De Saussure (۱۷۹۹-۱۷۶۹م)، فيزيك‌دان و زمین‌شناس اهل ژنو که مخترع اجاج خورشیدی بود.

۹. Jacques de Romas (۱۷۱۳-۱۷۷۶م)، فيزيك‌دان فرانسوی که آزمایش‌هایی را در رابطه با روشنایی و الکتریسیته انجام داد.

۱۰. Anthony Carlisle (۱۷۶۸-۱۸۴۰م)، جراح انگلیسی که به همراه نیکلسن توانستند با جریان الکتریسیته، آب را تجزیه نمایند.

۱۱. Nicéphore Niépce (۱۷۶۵-۱۸۳۳م)، مخترع فرانسوی که بیشتر به دلیل توسعه عکاسی شناخته می‌شود.
۱۲. Jacques Charles (۱۷۴۶-۱۸۲۳م)، شیمی‌دان فرانسوی که نخستین بالن هیدروژنی را به پرواز درآورد.

بالا رفتن رطوبت از دیوار خانه‌هایی که در مجاورت نهر آب قرار دارند یا نحوه جذب آب در قند پس از تماس مقداری از آن را به عنوان نمونه می‌آورد (همان، ۵۷) و برای بهتر نشان دادن مفهوم مرکز ثقل مثال «شیوخی که به کثرت سن خمیده گردن» را آورده و می‌گوید این افراد مسن چون پس از خمیدگی، مرکز ثقل بدنشان در جلوی پاهایشان می‌افتد به عصا تکیه می‌کنند (همان، ۸۰). البته در مواردی هم که لازم می‌داند به مثل هایی از دیگر کشورها متول می‌شود مثلاً در باب اول کتاب در باره «دریاچه‌های عامه» که امروزه به آن سد می‌گوییم به نحوه آبرسانی در خارج از کشور اشاره می‌کند (همان، ۱۰۷) و یا در جایی که در باره چاه آرتزین که به دلیل دستیابی مداوم به جریان آب استفاده می‌شود مطالبی را می‌آورد از مشابه آن که در سال هفتم هجری قمری در فرانسه حفر شده و قبل از آن در مصر و چین بوده است سخن می‌گوید (همان، ۱۱۱).

نجم‌الدوله در مقدمه اول کتاب می‌گوید: «نور که روح طبیعت است حقیقتش هنوز مجهول است» (همان، ۱۹) و در باب پنجم که مربوط به نور است این نکته را یادآور می‌شود که نظریه خروج نور از نیوتون و تمواج نور از دکارت است، که نشان می‌دهد وی از مناقشه بر سر ماهیت نور آگاه بود.

در مقدمه دوم به تعریف جسم و خواص عمومی اجسام و قوت و حرکت می‌پردازد و تعاریف مفاهیمی مثل جوهر، ماهیت، اتم، مولکول و اینرسی را می‌آورد. وی درجایی نیز به یکی از معروف‌ترین کتاب‌های خود یعنی قانون ناصری اشاره می‌کند و تفصیل حرکت وضعی زمین توسط آویز را به آن ارجاع می‌دهد (همان، ۷۵). او همچنین در پایان هر فصل، سؤالاتی را از همان فصل مطرح می‌کند تا خوانندگان به آن‌ها پاسخ دهند.

این کتاب به طور کلی به پنج باب و مجموعاً بیست و چهار فصل تقسیم می‌شود (پایین‌تر آورده‌ایم) که می‌توان تقریباً آن را جامع موضوعات و عناوینی دانست که یک کتاب فیزیک کلاسیک در آن دوره دارا بوده است (هرچند مثلاً خیلی در باره موضوعات مربوط به سینماتیک صحبت نمی‌کند) که با مقایسه آن با کتاب فیزیک نمساوی (۱۲۷۴ق) و اصول حکمت طبیعی (۱۲۹۵ق) علی خان نظام العلوم نیز می‌توان به آن دست یافت. عناوین فیزیک نمساوی به این شرح است:

در حرکت مجرده،^۱ در حرکات مرکبه، در ماده اصلیه و پایه جراثقال،^۲ در جراثقال نقطه مادیه، در قواعد معادله در اجسام صلبه،^۳ در هیدروستاتیک که علم معادله اجسام مایعات باشد، در آئرورستاتیک که معادله اجسام هوایی صفت باشد، در هیدرودینامیک و آئرودینامیک که عبارت از قوه متحرکه اجسام سیاله و قوه متحرکه اجسام هوایی الصفت باشند. در انعکاس ضوء،^۴ در تقاطع شعاع،^۵ در تجزیه نور ابیض (شعاع سفید)، در چشم و آلات متعلقه به مناظر و مرايا،^۶ در مقناطیس، در الکتریسیته که قوه جذب و رد باشد، در تأثیرات قواي جاذبه و راده که آن را الکتریک گويند، در قوه جذب و رد به واسطه اقتسام،^۷ در قوت‌های مواد ناریه،^۸ در گالوانیه یا گالوانیم، در ماده ناریه مقناطیسه، در حرارت، در انبساط، در تغییر حالت تلاحق اجزاء، در حرارت مخصوصه اجسام،^۹ در انتشار حرارت،^{۱۰} در منبع‌های مختلفه حرارت. و کتاب اصول حکمت طبیعی نیز به این صورت تقسیم بندی شده است:

مشتمل بر پنج مقاله: مقاله اول در قوه ثقل،^{۱۱} مقاله دوم در حرارت، مقاله سوم در بیان الکتریسیته، مقاله چهارم در صوت و مقاله پنجم در نور است و هر کدام از اين مقالات دارای فصول متعددی هستند. تقسیم‌بندی موضوعات و سرفصل‌های نسخه فیزیک نجم‌الدوله به کتاب علی خان نزدیک‌تر است تا کتاب کریشن نمساوي. همچنین علی رغم اين که اين اثر برای استفاده عامه موردم تأليف شده دارای سرفصل‌های مشترک با کتب درسی که برای محصلین نوشته شده است می‌باشد. نویسنده ابواب و فصول نسخه را به شرح ذيل در متن گنجانده است:

-
۱. حرکت ساده
  ۲. اصول اولیه مکانیک
  ۳. تعادل اجسام صلب
  ۴. بازتاب نور
  ۵. برخورد پرتوها
  ۶. در باره آينه‌ها، عدسی‌ها و برخی ابزار دیگر
  ۷. باردار شدن جسم به دليل نزدیکی به جسم دیگر
  ۸. مواد دارای بار الکتریکی
  ۹. گرمای ویژه
  ۱۰. انتقال گرمای
  ۱۱. نیروی جاذبه

فصل اول در قوه جاذبه	
فصل دویم در قوه مثقله ^۱ مرکزیه و آثار کلیه آن و قانون سقوط اجسام و درجه زور این قوه و تفصیل آویز که به یونانی پاندول گویند	باب اول در قوه جاذبه عمومیه و قوه مثقله مرکزیه
فصل سیم در ثقل اجسام و مرکز ثقل و اهرم و ترازو و میزان و وزن مخصوص اجسام	
فصل چهارم در آثار قوه مثقله در مایعات	
فصل پنجم در قوه مرکزیه و منگنه آبی و حوض آب پخش کن و چاه آرتزین و میزان آب و میزان حباب دار	
فصل ششم در احوال اجسام معموره ^۲ در مایعات	
فصل هفتم در آثار قوه مرکزیه در ابخره ^۳ و ادخنه ^۴	
فصل هشتم در قوه اسفنجیه گاز	
فصل نهم در شرح آلاتی که بناشان بر خواص هوا باشد	
فصل اول در تقدیر ^۵ حرارت اجسام	
فصل دوم در اشعاع ^۶ حرارت	
فصل سیم در تخلخل اجسام	
فصل چهارم در تغییر حالت اجسام	
فصل پنجم در شرح اسباب بخار	
فصل ششم در منشأ حرارت و آلت هیکر ^۷ متری	
فصل اول در قوه کهربائیه ساکنه و آثار کلیه آن	
فصل دوم در شرح اسباب و آلات کهربائی	
فصل سیم در کهربائیه هوائی	
باب دوم در حرارت	
باب سیم در قوه کهربائیه و مقناطیس	

۱. نیروی وزن

۲. فرورفتہ

۳. بخارات

۴. دود

۵. اندازه گیری

۶. نشر، انتقال و ...

فصل چهارم در قوه کهربائیه متحرکه و آن را کالوانسیم نیز گویند	باب پنجم در مقناطیس
فصل ششم در شرح کهربایا مقناطیس که بفرانسه الکترمائیه تسیم	
مقدمات کلیه	باب چهارم در اصوات
فصل اول در آثار کلیه نور	باب پنجم در علم مناظر و مرايا
فصل دویم در انكسار شعاع و تفصیل نور	
فصل سیم در شرح بعضی آلات مناظر و مرايا	

نتیجه

اگر بخواهیم از شخصیت‌هایی که در زمان ورود فیزیک جدید با این علم مرتبط بوده اند نام ببریم، نجمالدوله یکی از این افراد است که بخش قابل توجهی از عنوانی و مفاهیم علم فیزیک در قرن نوزده میلادی را به زبان فارسی به تحریر درآورد. همان‌طور که گفته شد، کتابی که وی با عنوان اصول علم ستاتیک ترجمه کرده، یکی از بالهیت ترین متون علم استاتیک در قرن نوزدهم در اروپا شناخته می‌شد که مجموعاً بیش از ۷۵۰۰ نسخه از آن در ویرایش‌های مختلف چاپ شده بود (Grattan, 90)، در سال ۲۰۱۲ هم ویرایش‌های پنجم و هفتم آن مجدداً به چاپ رسیده است.^۱ همچنین نسخه فیزیک او را می‌توان به عنوان یکی از نخستین تألیفات فیزیک جدید که توسط یک ایرانی نوشته شده است در نظر گرفت. علاوه بر اینها، واژه‌گزینی‌های او در دو اثر یاد شده به عنوان بخشی از نخستین معادلهای فیزیک جدید قابل توجه است، هرچند اکثر آن‌ها امروزه استعمال نمی‌شوند و اصطلاحات دیگری جایگزین آن‌ها شده است و حتی بعضًا همان واژه‌های خارجی استفاده می‌گردد. علی‌رغم این که نجمالدوله در تعیین معادل برای واژه‌های جدید، خود را مقدم بر دیگران می‌داند اما نشان دادیم که حداقل در علم فیزیک این طور نیست و افرادی قبل از وی به انتخاب جایگزین‌هایی اقدام کرده بودند. همچنین در دو اثر فوق نشانه‌ای از ارجاع به دیگر آثار به زبان فارسی مشاهده نمی‌شود که یا به دلیل عدم اطلاع وی از آثار ایشان است (که حداقل در باره

۱. این دو ویرایش که متعلق به سال‌های ۱۸۳۰ و ۱۸۳۷ م هستند در سال ۲۰۱۲ توسط انتشارات Nabu Press تجدید چاپ شده‌اند.

فیزیک نمساوی بعید به نظر می‌رسد) یا دلایل دیگری داشته است. عبدالغفار غیر از نام بردن از پوانسو آن هم در مقدمه اثر دیگری که درباره نجوم نوشته است، از منابعی که برای نگارش نسخه فیزیک خود یا چگونگی به دست آوردن منابع خارجی که از آن ها استفاده کرده نام نمی‌برد. از آنجا که نجم‌الدوله به دلیل فعالیت‌هایش به فردی دارای توانایی در اکثر علوم و مهارت‌های رایج زمان خود شهرت دارد، با توجه به آنچه تاکنون به دست آمده، متوجه می‌شویم آثار فیزیکی وی به چاپ نرسیدند، درصورتی که نوشته‌های او در زمینه‌های دیگر مانند نجوم، ریاضیات و جغرافی چاپ شده و منتشر شده‌اند. با یادآوری این که اصول علم ستاییک کتابی تخصصی است و فیزیک کتابی برای استفاده عموم مردم، اما تاکنون اطلاعاتی درباره چگونگی استفاده از این آثار پس از نگارش آنها و این که به دست چه کسانی رسیده و در کدام مراکز استفاده شده است نداریم. در ضمن یکی از نکاتی که از مقدمه نسخه فیزیک وی به دست می‌آید این است که وی نه تنها بین علم و دین هیچ گونه تعارضی نمی‌بیند بلکه کسب علم را عاملی برای تقویت دین می‌داند و توصیه می‌کند که آموزندگان علوم جدید در کنار کسب این علوم حتماً به فراگیری آموزش‌های مذهبی نیز اقدام نمایند.

منابع

- انصاری، مسعود بن عبدالرحیم. (۱۲۲۹ق). جرثیل (ترجمه). نسخه خطی کتابخانه ملک به شماره ۳۳۶۲.
- پاکدامن، ناصر. (۱۳۵۳ش). «میرزا عبدالغفار نجمالدوله و تشخیص نفوس دارالخلافه». فرهنگ ایران زمین، شماره ۲۰، ۳۲۴-۳۹۵.
- دیرسیاقی، محمد. (۱۳۸۲ش). «نجمالدوله دانشمندی جامع علوم و فنون قدیم و جدید». پیک نور، سال اول، شماره چهار.
- садات موسوی، سیدامیر. (۱۳۹۴ش). «میرزا عبدالغفار نجمالدوله از پیشگامان ورود علوم جدید به ایران». میراث علمی اسلام و ایران، سال چهارم، شماره دوم (پیاپی ۸)، ۹۵-۱۱۷.
- سلیمانی تبار، محمد. (۱۳۹۳ش). «نخستین آثار نگاشته شده در فیزیک جدید در دوران قاجار، تا سال ۱۳۰۰ه.ق.» تاریخ علم، دوره ۱۲، شماره ۲۷۳، ۲۷۳-۲۹۶.
- . (۱۳۹۵ش). از طبیعتات تا فیزیک جدید: چگونگی ورود فیزیک جدید به ایران از زمان دارالفنون. پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد تاریخ علم. پژوهشکده تاریخ علم دانشگاه تهران.
- طبیب شیرازی، حسام الدین. (۱۳۰۱ق). فیزیک (ترجمه). نسخه خطی کتابخانه ملی به شماره ۵-۱۰۲۱۹.
- علیخان. (۱۲۹۵ق). حکمت طبیعی اصول علم فیزیک. تهران: دواخانه دولتی، چاپ سنگی، کتابخانه ملی به شماره بازیابی ۳۲۸۳۳-۶.
- فروغی، ابوالحسن. (۱۳۵۳ش). «ترجمه حال غفران مآب مرحوم حاجی نجمالدوله». فرهنگ ایران زمین، شماره ۲۰، ۳۸۶-۳۹۳.
- کریشش، اگوست. (۱۲۷۴ق). جرالثیل و علم حکمت طبیعی. ترجمه میرزا زکی مازندرانی. تهران. چاپ سنگی، کتابخانه مجلس شورای اسلامی به شماره ۱۲۱۲۲.
- کیان فر، جمشید. (۱۳۸۸ش). «مطبوعات دولتی ایران در عصر قاجار». پیام بهارستان، دوره دوم، سال اول، شماره ۳.
- محبوبی اردکانی، حسین. (۱۳۶۸ش). تاریخ مؤسسات تمدنی جدید در ایران. تهران: دانشگاه تهران.
- نجمالدوله، عبدالغفار. (۱۳۱۴ق). آسمان (ترجمه). نسخه خطی کتابخانه مجلس به شماره بازیابی ۸۱۰.
- . (۱۲۹۸ق). اصول علم جغرافی. تهران، چاپ سنگی، کتابخانه مجلس به شماره بازیابی ۱۲۵۹/۳alf ۱۲۲۳.

٣٢٢ / تاریخ علم، دوره ۱۸، شماره ۱، بهار و تابستان ۱۳۹۹

_____. (۱۲۷۷). اصول علم ستاتیک (ترجمه). تهران، نسخه خطی، کتابخانه ملی به شماره ۵-۲۸۱۹۲.

_____. (۱۳۱۸). اصول هندسه. تهران، چاپ سنگی، کتابخانه مجلس به شماره بازیابی QA681/ن۳۶۹.

_____. (۱۳۲۱). رساله تطبیقیه. تهران، چاپ سنگی، کتابخانه مجلس به شماره بازیابی ۱۵CE/ن ۳.

_____. (۱۲۹۱). کفایة الحساب. تهران، چاپ سنگی، کتابخانه مجلس به شماره بازیابی ۱۲۵۲۷/ن ۳.

_____. (۱۲۹۳). فیزیک. تهران، نسخه خطی کتابخانه ملی به شماره ۵-۲۸۱۹۰.

Belhoste, Bruno & Hazebrouck. (2014). “Récréations et mathématiques mondaines au XVIIIe siècle: le cas de Guyot.” *Historia Mathematica*, Vol. 41, Issue 4, 490-505.

Guinness, Grattan. (2014). “From anomaly to fundament: Louis Poinsot’s theories of the couple in mechanics.” *Historia Mathematica*, Vol. 41, Issue 1, 82-102.

Louis Poinsot. (1811). *Eléments de statique*. Paris.

_____. (1846). *The Elements of Statics*. translated by Thomas Sutton.

_____. (1848). *Eléments de statique*. Paris.

M.Guyot. (1772). *Nouvelles Récréations Physiques et Mathématiques*. Paris.